Naslov — Address
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio
(Tel. HEnderson 3889)

NOVA DOBA
(NEW ERA)

Napredek J. S. K. Jednote ni odvisen samo od splošnih razmer, ampak v mnogo večji meri od naše agilnosti.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under the Act of March 3d, 1870. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3d, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 33 — ŠTEV. 33 CLEVELAND, O., WEDNESDAY, AUGUST 17TH 1932 — SREDA, 17. AVGUSTA 1932 VOL. VIII. — LETNIK VIII.

Zapisnik 14. redne konvencije

vršeče se v Indianapolisu, Ind., od 25. julija do 2. avgusta 1932.

(NADALJEVANJE ČETRTE SEJE)

Član finančnega odbora

Na redni seji glavnega odbora v mesecu januarju 1929, sem bil izvoljen po g l a v n e m odboru članom finančnega odbora. Glavni posel finančnega odbora je investirati jednotin denar v dobre municipalne bonde ter paziti, da je jednotin denar varno investiran. To pozicijo lahko smatram za najbolj važno pri naši jednoti.

Pri izbiranju obveznic (bondov), sem vedno vporabljal svojo najboljšo previdnost ,ter priporočal za nakup dobre municipalne bonde, s pripombo vred, da taki bondi naj bi se kupili od iste tvrdke, katere cena bi bila najnižja.

Od januarja meseca 1929 in do danes (25. julija 1932), je finančni odbor investiral $610,000.00 jednotinega denarja v razne municipalne bonde.

Omenjena svota je bila investirana v letih kot sledi:

Letu 1929	$183,000.00
Letu 1930	210,000.00
Letu 1931	137,000.00
Letu 1932	80,000.00
Skupaj	$610,000.00

Tukaj poprej omenjena svota je bila investirana v razne okrajne in druge municipalne naprave v sledečih državah naše republike:

V državi Illinois	$177,000.00
V državi Ohio	133,000.00
V državi Texas	80,000.00
V državi Michigan	60,000.00
V državi North Carolina	40,000.00
V državi New Jersey	25,000.00
V državi New York	30,000.00
V državi Pennsylvania	20,000.00
V državi Washington	10,000.00
V državi Louisiana	10,000.00
V državi Arkansas	25,000.00
Skupaj	$610,000.00

Izredna seja glavnega odbora

Prezgodna smrt našega bivšega tajnika Joseph Pishlerja, dne 8. septembra 1931, je povzročila pravo rabuko pri naši jednoti. Pravilno izvoljeni-namestnik glavnemu tajniku na 13. redni konvenciji je zahteval izpraznjeno in njemu po pravilih določeno mesto. Tega se mu ni dovolilo radi gotovih vzrokov, kateri so vam že itak vsem znani. Vsled tega je bila sklicana izredna seja glavnega odbora, ki se je vršila v mestu Chicagu, Ill., dne 19. oktobra 1931, katere seje sem se tudi jaz udeležil. O zaključkih omenjene seje in njenih posledicah je vam vsem itak že znano, in vsled tega ni potreba meni tukaj ponavljati.

Član odbora za provizorična pravila

Na izredni seji v Chicagu, Ill., dne 19. oktobra 1931, sem bil izvoljen po glavnem odboru jednote članom odbora za provizorična pravila. Dolžnost tega odbora je bila sestaviti provizorična pravila in jih predložiti 14. redni konvenciji v pretres. V omenjeni odbor je bil tudi izvoljen sobrat Anton Okolish in sobrat William B. Laurich, oba člana glavnega odbora.

Zavedajoč se težkega in napornega dela, sem se takoj po povratku domov iz Chicaga, po zaključku izredne seje, dne 21. oktobra 1931, podal na delo za sestavo provizoričnih pravil. Pri tem napornem delu sem aktivno sodeloval s sobratom Anton Okolishem, tajnikom odbora za provizorična pravila. Z dobrim delom in z napornim delom sva s sobratom Okolishem do dne 15. januarja 1932 sestavila približno eno polovico provizoričnih pravil.

Na letni seji glavnega odbora v mesecu januarju 1932, je pa bil stavljen in sprejet predlog, da se odbor za provizorična pravila razpusti in delo sestave provizoričnih pravil poveri izključno glavnemu tajniku jednote, Antonu Zbašniku, ki naj bi uporabil za vzorec, oziroma kopiral provizorična pravila Hrvatske Bratske Zajednice, katera pravila so bila ravno tedaj priobčena v Zajedničarju, uradnem glasilu Hrvatske Bratske Zajednice. Jaz sobrat Okolish in jaz nisva bila zadovoljna s tem, da bi se celoti kopirala provizorična pravila kake druge podporne organizacije, in taka pravila priredila za našo jednoto, niti nisva smatrala koristno za našo organizacijo, da bi bila samo ena oseba v odboru za pravila, je glavni tajnik Anton Zbašnik dne 7. marca končno stavil predlog potom okrožnega pisma na vse glavne odbornike, da se naj sklep letne seje glavnega odbora v mesecu januarju 1932, glede razpusta odbora za provizorična pravila razveljavi, in da naj še v naprej ostanejo v omenjenem odboru isti glavni odborniki, kateri so bili izvoljeni na izredni seji glavnega odbora v Chicagu, Ill., dne 20. oktobra 1931. Za predlog sobrata Zbašnika je glasovala večina članov glavnega odbora.

V mesecu aprilu 1932, sem se zopet podal na delo za sestavo provizoričnih pravil. Ker je pa delo sestave pravil zaostalo skoraj dva meseca, je bilo potreba več ur zvečer uporabiti pri tem delu.

Načrt dvajsetletnega zavarovanja

Dosedaj smo imeli pri naši jednoti le en načrt 20-letnega zavarovanja (Twenty-Year-Payment Life), ki je znan kot načrt "B." Nismo pa še imeli dvajset-letnega zavarovanja (Twenty-Year-Endowment Plan). O razliki teh dveh načrtov zavarovanja bom pripravljen govoriti, kadar pride predmet 20-letnega zavarovanja na dnevni red.

Ker je glavni odbor jednote sklenil, da se tudi vpelje pri naši jednoti 20-letno zavarovanje (Twenty-year-Endowment Plan), je bilo potreba sestaviti primerna pravila za omenjeni načrt, kakor tudi napraviti formo certifikata, in jo predložiti konvenciji za odobritev. Pri tem delu sem tudi jaz uporabil veliko energije, in žrtvoval veliko časa pozno zvečer.

Pregledal sem tudi natančno sedanjo formo 20-letnega zavarovanja, ki je znano kot načrt "B," in takoj opazil, da nekatere določbe v certifikatu niso moderne. Pod pogoji sedanjega certifikata načrta "B," bi moral član plačevati jednoti asesmente v stroškovni sklad tudi tedaj, kadar bi že imel doplačano zavarovalnino. Takih določb nimajo druge bratske organizacije. Člani se navadno zavarujejo za 20-letno zavarovanje radi tega, da jim ni potreba plačevati asesmentov jednoti njih celo življenje. Ako bi pa 20-letno zavarovanje ne imelo takih pogojev, bi sploh noben član se ne hotel zavarovati pod omenjenim načrtom zavarovanja.

Vsled tega je tudi odbor za provizorična pravila preskrbel novo formo certifikata za 20-letno zavarovanje načrta "B," katera forma je že bila priobčena v Novi Dobi, in pogoji označeni v formi certifikata, so vam že itak vsem dobro znani.

Omeniti le moram, da obe formi certifikatov 20-letnega zavarovanja sta bili predloženi na ogled našemu aktuarju, R. D. Tayler, ki se je o njih povoljno izrazil. Priporočal je le nekaj malih izprememb, katere bom omenil, ko pride na dnevni red predmet 20-letnega zavarovanja.

O podrobnosti dela pri sestavi provizoričnih pravil in o napornem delu, bo brezdvoma bolj obširno poročal Anton Okolish, tajnik odbora za provizorična pravila. Reči le moram na tem mestu, da to naporno delo mi ostane v trajnem spominu.

Zadeva Paul Lutra, bivšega člana društva št. 107, Duluth, Minn.

Društvo št. 107 v Duluthu, Minn., je na redni mesečni seji meseca decembra 1926, odklonilo nadaljno bolniško podporo, ker ga je zdravnik na prošnjo društva preiskal in pronašel zdravim. Ker Paul Lutar s preiskavo ni bil zadovoljen, ga je društvo dalo ponovno preiskati drugemu zdravniku, ki ga je ravno tako pronašel zdravim.

V takem slučaju bi moral sobrat Lutar v smislu pravil plačati zdravniške stroške, tega pa ni hotel storiti. Vsled tega ga je društvo dne 17. julija 1927 suspendiralo. Sklep društva in društvene porote je bil v letu 1928 potrjen po glavnem porotnem odboru, in naposled po 13. redni konvenciji jednote, ki se je vršila v Ely-u, Minn., od dne 30. julija in do dne 3. avgusta 1928.

Ker Paul Lutar ni bil zadovoljen s sklepom 13. redne konvencije, je dne 28 .oktobra 1928 vložil tožbo proti jednoti in zahteval, da mu mora jednota plačati vso zaostalo bolniško podporo od dne 20. novembra 1926 in do dne 28. aprila 1928, v znesku $568.00.

Omenjeno zadevo je pokojni tajnik, sobrat Joseph Pishler izročil v moje področje in mi dal polno moč, da naj najmem dobrega in izkušenega odvetnika, ki naj bi branil jednoto. To sem tudi storil. V to svrho sem najel odvetnika v osebi John Jenswolda Sr. iz Dulutha, Minn., ki je vložil zagovor in zanikal vse zadeve Paul Lutra.

Iz gotovih vzrokov, kateri pa meni niso znani, ni omenjena zadeva nikoli prišla na zaslišbo pred sodiščem.

Dne 19. februarja 1932, je pa bila zadeva na predlog našega odvetnika izbrisana iz sodišča. S tem je sedaj ta zadeva končana.

Za legalne posle v omenjeni zadevi je naš odvetnik, John Jenswold Sr., računal jednoti $50.00.

Zadeva Johna Salgy, člana društva št. 128, New Duluth, Minn.

Na letni seji glavnega odbora v mesecu januarju 1932 sem bil pooblaščen po glavnem odboru, da se udeležim društvene seje društva št. 128 v New Duluthu, Minn., in rešim zadevo bolniške podpore sobrata Johna Salgy, člana omenjenega društva.

John Salgy je bil v avtomobilski nesreči dne 25. junija 1931 ter si poškodoval vratno kost. Zavarovan je bil za dva dolarja bolniške podpore. Jednota mu je nakazovala bolniško podporo do dne 1. oktobra 1931.

Na društveni seji dne 13. septembra je bil obdolžen, da je ob času, ko je bil na bolniški podpori, vozil avtomobil in da je pohajal v javne lokale. Društvo mu je radi tega odtegnilo pet dni bolniške podpore v znesku $10.00. Sklep društva je bil dne 8. novembra 1931 potrjen po društveni poroti, in dne 14. januarja 1932, je bila razsodba društvene porote potrjena po glavnem odboru, izvzemši, da je glavni porotni odbor oprostil sobrata John Salgya obdolžene krivde, da je ob času, ko je bil na bolniški podpori, avtomobil vozil.

Sobrat Salgy je še v nadalje predložil društvu bolniške nakaznice za mesec oktober, november in december 1931. Ker je pa njegov zdravnik na bolniški nakaznici z dne 7. novembra in z dne 12. decembra 1931 označil, da je brat Salgy le delno nezmožen za delo, in radi tega, ker ga je društvo že poprej kaznovalo za kršenje pravil, mu je vrhovni zdravnik nadaljno bolniško podporo odklonil ter zadevo referiral letni seji glavnega odbora za rešitev.

Seje društva št. 128 sem se udeležil dne 14. februarja 1932, na kateri je bilo navzočih 22 članov in članic. Po kratki zaslišbi sem tako pronašel, da brat Salgy ni sam svoje zadeve dobro razumel. On je bil mnenja, da mu je bila cela bolniška podpora odklonjena radi tega, ker je bil pripoznan po društveni poroti kršenja pravil in da je glavni porotni odbor izdal razsodbo proti njemu tudi na podlagi, da je ob času, ko je bil na bolniški podpori, avtomobil vozil. Ko sem mu pa pojasnil, da je bil po jednotinem porotnem odboru oproščen krivde, da je avtomobil vozil, se je takoj priznal krivim in izrazil, da nima nič proti temu, ker mu je društvo odtegnilo deset dolarjev bolniške podpore.

Stavljen je bil predlog, da se izplača Johnu Salgy vsa ostala bolniška podpora od dne 10. oktobra in do dne 9. januarja 1932. Za predlog se je glasovalo poimensko. Ena in dvajset glasov je bilo za predlog, in en glas, ki ga je oddala neka članica, pa proti izplačilu podpore. Zdi se mi pa, da slednja ni bila v jako prijateljskih odnošajih s sobratom Salgyem.

S tem je bila cela zadeva brata Johna Salgyja mirnim potom rešena na seji društva št. 128, v New Duluthu, Minn.

En teden pozneje, dne 17. februarja, je pa bilo objavljeno v Novi Dobi, da me je glavni odbor poslal k seji društva št. 128 v New Duluth, da izrečem ukor nekemu članu, ki je pisal na glavni urad, da cela društvena porota je bila nekaka šala in radi tega, ker je premenil svoje pričevanje. To je pa zopet razburilo nekatere posameznike, člane društva št. 128. Da pomirim duhove v naselbini, sem se zopet podal v New Duluth dne 10. marca 1932, pregledal natančno zapisnik društva z dne 13. septembra 1931 in končno v privatnem govoru z nekoliko člani, pomiril duhove v naselbini.

Sedaj, kot mi poročajo, vlada lep mir pri omenjenem društvu. O tem lahko, če je treba, poroča delegat društva št. 128.

Ob tej priliki, predno zaključim z mojim poročilom, dovolite mi, da vam na tem mestu podam nekoliko priporočil, katera smatram koristnim za našo organizacijo.

Bolniška podpora

Najbolj važna zadeva, s katero se bo morala baviti ta konvencija, je bolniška podpora. Dvadolarski sklad bolniške podpore je že itak propadel, in ako ne zavzamemo potrebnih korakov, bo tudi v kratkem propadel endolarski sklad bolniške podpore.

Torej, kaj bi ukrenili? Izhoda sta le dva: Znižati dobo bolniške podpore, ali pa zvišati asesment v bolniški sklad iz 85 centov mesečno na najmanj en dolar. Toda po mojem mnenju tudi en dolar mesečno ne bo zadostoval, ako bomo v bodoče imeli toliko bolnikov, kot smo jih imeli zadnji dve leti.

Po mojem mnenju bi bilo najboljše, če se zniža doba bolniške podpore, kot je to že priporočano po odboru za provizorična pravila potom predloženih provizoričnih pravil, ki so bila priobčena v Novi Dobi. Če pa tega bi ne hoteli storiti, potem pa moramo zvišati asesment v bolniški sklad jednote.

Investiranje jednotinega denarja

Vrednost municipalnih bondov raznih okrajev in javnih naprav je zelo padla. Znižana vrednost naših municipalnih bondov bo brezdvoma tudi nekoliko znižala solventnost naše organizacije. Nekatere municipalne vlade še celo ne morejo plačati obresti od njih izdanih bondov. Takih bondov pa naša jednota nima veliko.

Da bi se v bodoče obvarovali nakupa takih bondov, od katerih municipalne vlade ne morejo plačati obresti, bi jaz priporočal, da naj bi bodoči finančni odbor, tekom industrijalne depresije investiral jednotin denar le v obveznice Združenih držav ameriških (United States Bonds), akoravno bi bile obresti nekoliko nižje, kot pa obresti od raznih municipalnih bondov.

Kakor hitro se pa zopet izboljšajo industrijalne razmere, naj bi se zopet pričelo investirati jednotin denar v razne municipalne bonde. Ker pa municipalni bondi nimajo nikake privlačne tržne cene, ampak jih razne družbe večkrat prodajajo po raznih cenah, vsled tega bi jaz priporočal, da naj bi bodoči finančni odbor, ako bi bilo mogoče, vpeljal nekoliko drugačen sistem pri investiranju jednotinega denarja v municipalne bonde. Sistem pri nakupu bondov naj bi bil sledeči:

Finančni odbor naj bi najprej izbral gotove municipalne bonde. Tajnik tega odbora naj bi potem pisal najmanj desetim tvrdkam za ceno izbranih bondov. Cene bondov naj bi vsaka tvrdka poslala tajniku finančnega odbora v strogo zapečatenem pismu (seal bids), in do določenega časa. Taka strogo zapečatane pisma bi tajnik finančnega odbora smel odpreti le v navzočnosti treh članov jednote, katere naj bi finančni odbor pooblastil v to svrho. Kadar bi bile cene raznih tvrdk pregledane, naj bi se bondi kupili od iste tvrdke, katere cena bi bila najnižja.

Ako bi se upeljal pri naši jednoti tak sistem pri investiranju jednotinega denarja v municipalne bonde, sem uverjen, da bi se s tem prihranilo jednoti veliko denarja, kajti bondi bi se vedno kupili po najnižji ceni.

Mi se radi ponašamo o svobodi, ki jo uživa naše članstvo pod zaščito naše organizacije. Ta svoboda pa v več ozirih ne soglaša z našim ponašanjem, kajti naši člani niso vedno imeli svobode se prosto izraziti v Novi Dobi, njih lastnem glasilu, katerega vzdržujejo s svojim težko, in v potu njih obrazov prisluženem denarjem.

Mi živimo v dobi 20. stoletja, ko zarja svobode poka za človečanstvo v vsakem še bolj temnem kotičku naše zemlje, kjer biva človeški rod. Skrajni čas je torej, da bi zarja večje svobode pričela sijati tudi našemu članstvu s tem, da bi v bodoče imel vsak član pravico do predalov v Novi Dobi, kjer bi se lahko prosto izrazil v vseh zadevah naše jednote, in podal svojo kritiko, ako je kritika po njegovem mnenju potrebna. Zdrava kritika je večkrat dobra agitacija za jednoto, kajti taka kritika zdrami splošno članstvo jednote, da se potem prične malo bolj zanimati za svojo organizacijo.

Glavni urad jednote

V teku zadnjih par mesecev se je razvila nekaka propaganda za selitev jednotinega urada iz Ely v kako drugo mesto v Minnesoti. Nekateri dopisovalci v Novi Dobi so celo priporočali, da naj bi se jednotin urad premestil iz Ely, Minn., v kako drugo sosedno državo naše republike. Kaj je dalo dotičnim članom povod za to propagando, mi ni znano. Reči le hočem, da po mojem mnenju bi bilo jako neumestno sedaj seliti urad jednote iz Ely v kako drugo mesto v Minnesoti ali pa izven Minnesote. Ako bi to sedaj storili, bi s tem zacepili zelo globoko rano v srca našim pionirjem in ustanoviteljem naše organizacije, katerih lepo število še danes živi v Ely, Minn.

Zatorej bi jaz priporočal da urad jednote naj bi še v nadalje ostal v mestu Ely, Minnesota. Ako je prostor v sedanjem poslopju premajhen, se lahko poveča. Če pa ne, naj bi se pa najel kak drugi prostor v mestu Ely, katerih se ne manjka v sedanjem kritičnem času industrijalne depresije. Konvencija naj bi v tej zadevi ukrenila, kar bi bilo za našo jednoto v sedanjih razmerah najceneje.

Pred to konvencijo pridejo na dnevni red zelo važni problemi. Nekateri so take vsebine, da takih zadev še nismo nikoli poprej imeli na preteklih konvencijah naše organizacije. Če hočemo vse zadeve, ki pridejo na dnevni red pred to konvencijo, rešiti nepristransko in povoljno v korist naši jednoti, moramo opustiti vse osebnosti, ki bi jih kak član imel napram drugemu, ter delovati složno in nepristransko za dobrobit naše organizacije. Če

Dalje na drugi strani

VSAK PO SVOJE

Po sinjem poznopoletnem nebu plavajo kot praznične barčice beli oblaki, leno, kot bi se ne mogli nagledati lepot in bogastev naše beautiful Ohio. Gozd šepeta uspavajoče pravljice poletnega optimizma in v njegov šelest se meša prešerno rezgetanje kobilic in škripanje murnov. Javorji, lipe, kostanji, divje črešnje, bukve, divji orehi in bresti so sočno zeleni kot v juniju. Na prisojnih strminah "maline črne vabijo: na nas in jej, in če mudi se ti naprej, zagrabijo za plašč te: daj, poskusi vsaj, le eno, dve, kako okusne smo, sladke," kot je dejal pesnik. O p u š č e n e planjave, pašnike in gozdne jase krasi divje korenje z milijoni belih cvetnih košulj. Med nje se mešajo prve višnjeve jesenske rože in zlate metlice goldenroda. Iz gozdnih zatišij sili prijeten duh polaja, ob potoku duhti meta. Žuborenje gozdnega potočka, ki se vije med belim kamenjem in sočno zelenjavo, te spominja ščebetanje brezskrbnih otrok in prelestnih gozdnih vil.

Kak božanski oddih je, ko se moreš kot dolgo izgubljen sin vsaj za eno popoldne vrniti v zeleno naročje dobre matere narave in piti njene čare in ljubeznjivosti po dolgih tednih dela v vročem uradu, po resni in bučni konvenciji!

*

Seveda, resno delo mora biti in tudi zgovorne konvencije so potrebne. Morda jih imajo tudi naši mnogonogati bratje in sestre v naravi. Posebno kobilice, imenovane "kosci," imajo glasne in nepretrgane debate po ves ljubi dan. Če imajo na njih konvencijah predsednike in zapisnikarje, jih pomilujem.

*

Sredi preteklega tedna smo se v jasnih nočeh divili velikim rojem z v e z d n i h utrinkov ali meteoritev, ki so se vsipali z neba. Neki bivši delegat 14. konvencije je dejal, da so ti utrinki najbrž iskre izpod predsednikovega kladiva, ki so frčale tako visoko, da so se šele po dobrih dveh tednih vračale nazaj.

*

Legislatura države Pennsylvanije, ki je bila sklicana k posebnemu zasedanju, da ukrene nekaj za podporo brezposelnim, je najprej o d o b r i l a izdatek $363,800 v pokritje svojih lastnih plač. Vsak je sam sebi najbližji in vsaka podpora in dobrodelnost se začne doma!

*

Čudni izrodki depresije so, na primer, take-le novice:

V Mamaronecku, N. Y., je bil aretiran berač, ki je pustil svoj avtomobil p r e d o l g o stati na istem mestu.

Ameriški izletniki so zapravili v letu 1931 nad 570 milijonov dolarjev v inozemstvu. Tega greha nisva zakrivila jaz in ti, dragi rojak.

*

Pravijo, da so oženjeni moški pametnejši od samskih. Pa kaj jim to pomaga, ko je prepozno!

*

Na Češkoslovaškem se mudita na počitnicah chicaški župan Čermak in bivši španski kralj Alfonz. Španija in Chicago sta zadolžena do ušes in med dolžniki počitnice niso prijetne. Nemara bi še marsikdo drugi rad tako-le pustil domovinske dolgove daleč za seboj!

(Dalje na 6. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane $1.50, za inozemstvo $2.

OFFICIAL ORGAN of the SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members $0.72 per year; non-members $1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VIII. — 83 — NO. 33

ZAPISNIK. 14. REDNE KONVENCIJE

(Nadaljevanje iz prve strani)

to storimo, lahko nekaj dobrega in koristnega ukrenemo za naše članstvo, njih otroke in bodočo generacijo našega naroda v Ameriki.

S spoštovanjem predloženo,

JOHN MOVERN,
prvi nadzornik JSKJ.

Poročilo se vzame na znanje.

Poročilo drugega nadzornika.

Konvenčni predsednik, glavni uradniki, souradnica, delegati in delegatinje 14. redne konvencije JSKJ v Indianapolisu, Ind. Cenjeni sobratje in sestre:

Običajno je za vsakega glavnega odbornika, da poda svoje poročilo o poslovanju. Tako tudi jaz podajam poročilo kot drugi nadzornik J. S. K. Jednote.

Po zadnji konvenciji izročen urad sem prejel začetkom leta 1929, katerega sem točno vodil do danes, kot to določajo pravila. Vršil sem svoje dolžnosti, kot mi je dopuščal čas. Skrbel sem vedno, da so imeli izvrševalni odborniki lepšo priliko za točno in vestno poslovanje v glavnem uradu. Vdeležil sem se vseh revizij in sej glavnega odbora.

Čast mi je poročati delegatom, da je bilo poslovanje glavnih izvrševalnih uradnikov Jednote in urednika-upravnika vseskozi posebno dobro in pohvale vredno.

Kot drugi nadzornik tem potom ugotavljam, da je glavni predsednik naše organizacije vedno vestno izvrševal svoje posle. Njegove knjige so bile pri vsakem pregledovanju točno pregledane in vedno najdene v najlepšem redu.

Naša podpredsednica zasluži izredno priznanje za njeno agitacijsko delo. Tako je bilo njeno navdušenje v veliko pomoč naši organizaciji.

Poslovanje našega sedanjega glavnega tajnika je res nadvse dobro in vzorno. Njegovo knjigovodstvo in red v poslovnih knjigah je vsega priznanja vreden. Vsakokrat smo našli njegove knjige v najboljšem stanju, vsi dohodki in izdatki so bili pravilno vknjiženi. Za njegovo mojstersko in točno poslovanje zasluži priznanje in zahvalo.

Glavni blagajnik Louis Champa je vestno vodil svoj urad; dohodke in izdatke je pravilno vknjiževal. Vse v njegovo področje spadajoče delo je bilo pravilno.

Vrhovni zdravnik dr. Arch je svoje delo marljivo in strogo izvrševal, vedno po pravilih Jednote in v zadovoljstvo jednotinega poslovanja.

Porotniki menda niso imeli kaj dosti posla, a bili so vedno kos svoji dani nalogi.

Knjige urednika-upravnika sobrata Anton J. Terbovca so bile vedno vestno pregledane ter vselej najdene v najbolj zadovoljivem redu.

Nadzorni odbor je bil vedno natančen in skrben pri pregledovanju knjig in računov izvrševalnih odbornikov. Z malo izjemo smo vedno delali v korist in za napredek J. S. K. Jednote.

V glasilu "Nova Doba" sem že podal nekaj mojih priporočil konvenciji. Imam pa še vedno nekaj priporočil, ko pridejo vprašanja na dnevni red.

Pred zaključkom svojega poročila apeliram na vse navzoče, da pridno in stvarno razpravljajo o točkah, ki pridejo na tej konvenciji na dnevni red. Njih ugodna rešitev zagotovlja lepšo in boljšo bodočnost naši slavni J. S. K. Jednoti.

S spoštovanjem predloženo,

JOHN KUMŠE,
drugi nadzornik JSKJ.

Poročilo se vzame naznanje.

Poročilo tretjega nadzornika.

Cenjeni sobratje glavni uradniki, delegati in delegatinje 14. redne konvencije J. S. K. Jednote!

Kot po navadi in v smislu ustave in pravil JSKJ vam tu podajam poročilo mojega poslovanja od zadnje konvencije, katera se je vršila v Ely, Minnesota. Poročilo sem skušal skrajšati, kar mi je bilo največ mogoče, ker podrobnosti so itak razvidne iz poročila glavnega tajnika in blagajnika.

Cenjenim delegatom in delegatinjam naznanjam, da sem vpošteval pravila JSKJ in vedno delal v korist in napredek naše organizacije. Od zadnje konvencije sem se udeležil vseh rednih in izrednih sej glavnega odbora in vedno sem podpiral stvari, katere so bile za korist in napredek JSKJ. Od zadnje konvencije sem se udeležil tudi vseh revizij in pregledovanja knjig in jednotinega poslovanja. Vsakokrat smo našli knjige predsednika, tajnika in blagajnika v pravem redu. Pregledali smo tudi vse bonde na banki v Duluthu. Kar se tiče bondov in njih vrednosti v sedanjem času, vam bo pojasnil glavni tajnik v svojem poročilu. Meseda januarja 1931 sem bil izvoljen v finančni odbor na izpraznjeno mesto. Od tega časa sem vedno priporočal v nakup take bonde, o katerih sem sodil, da so najboljši za našo Jednoto. Nisem glasoval za bonde, ki prinašajo velike obresti, kajti v takih bondih je večkrat denar slabo naložen. V takih slučajih sem bil previden in rajše glasoval za bonde z manjšimi obrestmi, ker taki so navadno bolj varni.

Delegatom in delegatinjam 14. konvencije priporočam, da sklenejo za glavni urad nabaviti lastne prostore, ker urad, v katerem zdaj posluje naša Jednota, je premajhen in ne odgovarja sistemu. Kje naj se nabavi ali zgradi poslopje, naj določijo delegati in delegatinje. Jaz priporočam to poslopje na Ely, ker v vsej Minnesoti ima to mesto največ članov JSKJ.

K sklepu mojega poročila želim celokupni zbornici veliko uspeha in da bi to naše zborovanje obrodilo mnogo sadu v korist naše J. S. K. Jednote in njenega članstva.

Z bratskim pozdravom,

JOHN BALKOVEC,
tretji nadzornik JSKJ.

Poročilo se vzame na znanje.

Poročilo četrtega nadzornika.

Slavna delegacija 14. konvencije J. S. K. Jednote:-

Kar se tiče mojega odborništva kot četrtega glavnega nadzornika JSKJ, sporočam, da sem vedno in povsod vršil svojo dolžnost po svojih najboljših močeh in zmožnostih. Moja naloga, kakor tudi drugih glavnih nadzornikov je bila, da pregledamo knjige, bonde in poslovanje naše Jednote. Vsakih šest mesecev smo pregledali vse knjige glavnega tajnika, glavnega blagajnika, glavnega predsednika in urednika-upravnika in našli smo jih vselej pravilne in v najlepšem redu.

Kot član finančnega odbora želim omeniti, da smo nalagali jednotin denar vedno v najboljše bonde, ki jih je bilo mogoče dobiti. Dasiravno je najbolje nalagati denar v državne, okrajne in mestne bonde, bi priporočal, da ta konvencija pooblasti prihodnji odbor JSKJ, da sme nalagati jednotin denar na prve vknjižbe na posestva naših članov, ker take investicije so varne in prinašajo večje obresti, kot jih dobivamo od naših bondov.

Kar se tiče drugih priporočil in pojasnil, bom jih skušal dati, kadar pridejo tozadevne točke na dnevni red. Zahvaljujem se za čast, katero mi je dala zadnja konvencija z izvolitvijo v glavni nadzorni odbor, katero sem vedno visoko cenil. Končno želim, da bi delo, katero smo pričeli na tem glavnem zborovanju, obrodilo najboljši sad za našo slavno J. S. K. Jednoto.

Z bratskim pozdravom,

WILLIAM B. LAURICH,
četrti nadzornik JSKJ.

Poročilo se vzame na znanje.

Poročilo predsednika glavnega porotnega odbora.

Cenjeni glavni odbor in slavna delegacija 14. redne konvencije JSKJ.

Od 1. januarja 1929, ko sem nastopil svoje delo, do sedaj, prišlo je v urad glavnega porotnega odbora 48 raznih uradnih pritožb v razpravo.

Vse pritožbe bolj malega pomena in važnosti, skušal sem vedno poravnati med strankami potom korespondence. Kjer tega ni bilo mogoče, poiskal sem, kar je bilo največ mogoče podatkov in dokazov, katere sem poslal souradnikoma glavnima porotnikoma v pretres in razsodbo.

Pri raznih važnih preiskavah, ki so bile v bližini enega ali druzega glavnega porotnika, pooblaščal sem ju, da preiščeta zadevo ter mi poročata, kako da stvar obstoji. S tem se je mnogokrat prihranilo mnogo dela in časa. V tem oziru sta mi bila souradnika vedno na razpolago in točna, dasi sta pri tem imela mnogokrat mnogo dela in še celo stroške.

Oblike pritožb so bile sledeče:

Zaradi nereda pri sejah	6 slučajev;
Zaradi nerazporazuma pri bolniški podpori	11 slučajev;
Zaradi verske propagande	2 slučaja;
Zaradi razpora med društ. uradniki in članstvom	3 slučaji;
Zaradi prelomljenja zdravnikovih nasvetov	1 slučaj;
Zaradi zakasnelosti asesmenta	3 slučaji;
Zaradi simulacije in deloma nezmožnosti	3 slučaji;
Zoper višje uradnike Jednote	2 slučaja;
Zaradi prestopnih listov	1 slučaj;
Zaradi zdravniške preiskave	2 slučaja;
Zaradi primanjkljaja v društvenih blagajnah	3 slučaji.

Nadalje je prišlo večje število neuradnih tožb, vprašanj in nekatera poročila.

Glede reda so se izkazala najbolje angleško poslujoča društva, ker dasi so zahtevala večkrat pojasnila v raznih stvareh, nisem prejel od njih niti ene uradne tožbe.

Pri zatožbi sobrata Perdana, ki je vsakemu vsaj deloma znana, poročam, da je mož nenadoma kritično obolel med obravnavo, zato je bila stvar prekinjena za toliko časa, da okreva, torej nam ni bilo mogoče izjaviti obsodbe brez celega glavnega odbora, kakor določa člen V., točka 2., radi kratkega časa pred konvencijo. Priporočam cenjeni delegaciji, kot najvišji inštanci, da se izreče sedaj v tem oziru na konvenciji.

Nekatere tožbe so se rešile s posredovanjem strank in jih ni bilo treba predlagati celokupnemu porotnemu odboru. Vse take rešene zadeve nisem smatral za potrebne za objavo v glasilu.

Pri vsem poslovanju so mi bili vedno točno na razpolago vsi glavni odborniki, ki jih sem slučajno potreboval, posebno souradnika glavna porotnika. Toda od članstva sem imel včasih velike težkoče pri iskanju dokazov in prič, ker so se bali nekateri medsebojne zamere, tako da se je včasih malenkostna stvar na dalje časa zavlekla in mene se je radi tega krivilo netočnosti in počasnosti, toda jaz sem skušal svoje delo opraviti vedno po svoji najboljši moči in previdnosti s sporazumom souradnikov glavnih porotnikov, in ako je bilo treba, tudi drugimi glavnimi uradniki in članstvom.

To je na kratko poročilo o mojem delovanju v dobi mojega poslovanja v uradu do danes.

Ako nisem katere stvari opravil pravilno, prosim milostne sodbe od vas, kakor jo tudi jaz jamčim vsakemu, ki jo bo vreden, ako ga nemila usoda pripelje, da se bo moral zagovarjati pred menoj, do konca mojega časa v uradu.

K sklepu se vam vsem prav lepo zahvalim za vašo pozornost, želeč vam vsem, kakor tudi naši dični J. S. K. Jednoti obilo uspeha in napredka.

Vas iskreno in bratovsko pozdravljam,

JOSEPH PLAUTZ,
predsednik glavnega porotnega odbora.

Poročilo predsednika glavnega porotnega odbora se vzame na znanje.

Poročilo prvega glavnega porotnika J. S. K. J.

Cenjeni bratje in sestre:

Glavni porotni odbor je tretji odsek glavnega odbora JSKJ, a

(Dalje na peti strani)

VAŽNI ZAKLJUČKI 14. KONVENCIJE

Člani, zavarovani po načrtu A, plačujejo mesečne prispevke za smrtnino po National Fraternal Congress lestvici (stara lestvica načrta A), člani, zavarovani po načrtih AA, B in C, pa po American Experience Table of Mortality lestvici.

V ostale sklade plačujejo člani sledeče prispevke: V bolniški sklad za en dolar dnevne bolniške podpore 75 centov, za 50 centov dnevne bolniške podpore 40 centov; v poškodninski in odškodninski sklad 10 centov; v stroškovni sklad enakopravni člani 25 centov, neenakopravni 20 centov; v sklad onemoglih 5 centov in v športni sklad 2 centa. Iz bolniškega, poškodninskega in odškodninskega sklada, ki povzročajo največ dela, se prenese vsak mesec v stroškovni sklad vsoto, ki je enaka vsoti 2% skupnih izplačanih zahtev iz navedenih skladov v istem mesecu.

Poleg razreda za en dolar dnevne bolniške podpore, ki je sedaj v veljavi, bo po 1. januarju 1933 stopil v veljavo tudi razred za 50 centov dnevne bolniške podpore. Oba razreda se bosta vzdrževala iz skupnega sklada. Za prve tri dni bolezni se ne bo plačalo nikake podpore; bolni član začne prejemati podporo šele s četrtim dnem po pravilnem javljenju bolnim. Član, ki je na bolniški podpori, ne sme obiskovati javnih lokalov ali krajev, ki bi ogrožali njegovo zdravje, ne sme hoditi na javne shode, v gledališča, v cerkve, na zabave ali na obiske v privatna stanovanja. Ako zdravnik priporoči bolniku šetanje na prostem, mu mora dati pismeno dovoljenje, na katerem morajo biti označene ure, kdaj sme član iti na izprehod; v nobenem slučaju pa se bolni član ne sme muditi izven stanovanja po deveti uri zvečer. Članice, ki so na bolniški podpori, ne smejo opravljati hišnih del.

Iz sklada onemoglih se plačuje podpora v znesku $10 na mesec vsem tistim članom, ki so izčrpali vso podporo v bolniškem razredu in so še vedno nesposobni za vsako delo, toda ta podpora se ne plačuje več kot dve leti. Iz onemoglega sklada sme izvrševalni odsek založiti asesment tudi za tiste člane, ki še niso tri leta pri Jednoti in nikakor ne morejo plačevati svojih asesmentov, toda v takih slučajih se založi le asesmente za smrtninski, stroškovni in športni sklad, toda član, za katerega se je tako zakladalo, mora založeni znesek vrniti Jednoti s 4% obrestmi, kakor hitro je njegov certifikat dobil rezervno vrednost. Noben član ni obvezan biti v onemoglem skladu zavarovan, toda če ni zavarovan, ne more pričakovati iz njega nikake podpore.

V športni sklad plačuje vsak član po 2 centa mesečno, toda v času splošne depresije, kot je sedanja, se denar tega sklada ne porablja za športne aktivnosti, ampak v pomoč in podporo članstvu.

V vsakem kraju Zedinjenih držav in Canade, kjer še ni društva JSKJ, sme 8 oseb ustanoviti novo društvo. V krajih, kjer je že eno ali več društev JSKJ, se more ustanoviti novo društvo le s 15 novimi člani in če je v to privolil glavni izvrševalni odsek Jednote. V krajih, kjer še ni društva JSKJ, a se tam nahaja vsaj 8 članov na potnih listih, si smejo ti člani ustanoviti svoje društvo. Angleško poslujoča društva se lahko ustanovijo v vsakem kraju, brez ozira na to če je tam že eno ali več slovensko poslujočih društev.

Nobeno društvo ne sme na svojih rednih ali izrednih sejah razpravljati o veri ali politiki. V svojih lastnih društvenih pravilih ne sme imeti nikakih določb, ki bi nasprotovale zakonom in pravilom JSKJ. Nobeno društvo ne sme iz svoje društvene blagajne direktno ali indirektno podpirati kakšno versko ali politično propagando in nobenemu društvu ni dovoljeno iz svoje blagajne podpirati kako versko ali politično ustanovo.

Upravni odsek vsakega društva tvorijo: predsednik, podpredsednik, tajnik, zapisnikar in blagajnik.

Na vsaki letni seji naj društvo sklene, da-li naj ima glavno nadzorstvo nad bolniki društveni tajnik, ali naj se izvoli predsednika bolniškega odseka. Tajnik, odnosno predsednik bolniškega odseka imenuje bolniške obiskovalce ali nadzornike. Vsakega bolnim javljenega člana morata obiskati vsaj dva bolniška nadzornika vsak teden po dvakrat, tako, da je bolnik na teden vsaj štirikrat obiskan.

Na društvenih sejah se ne sme članom predbacivati njih verske ali politične nazore ali prepričanja; taki prestopki so kaznjivi z globo, suspendacijo ali celo črtanjem iz Jednote. Vsak član lahko prisostvuje sejam drugega društva, ako mu to predsednik dovoli in ako kateri izmed članov jamči, da je dobrostoječ član Jednote. Kvorum na društveni seji tvori 6 članov.

Vsak član mora plačevati mesečne asesmente ali naklade za društvo, toda redni društveni asesment ne sme znašati več kot 25 centov mesečno, izredni pa ne več kot en dolar. Vsako društvo sme podpirati svoje člane z denarnimi darili ali založitvijo asesmentov, nobeno društvo pa ne sme rabiti društvene blagajne v kake verske ali politične svrhe. Vsako društvo sme imeti poleg jednotinih tudi lastna društvena pravila, ki pa morajo v vseh ozirih soglašati s pravili JSKJ.

Prestopni list se mora izdati vsakemu članu, ki se preseli v bližino drugega društva, kateremu je bolj priročno obiskovanje in nadzorovanje v slučaju bolezni. Člani, ki so izven delokroga svojega društva in v delokrogu drugega društva JSKJ, in po preteku dveh mesecev ne vzamejo prestopnih listov k drugemu društvu, se morajo suspendirati; prej pa se jih mora na to opozoriti.

Člani JSKJ morejo postati le osebe belega plemena, ki so telesno in duševno zdrave, v starosti med 16. in 50. letom. Za stroške zdravniške preiskave sprejetega novega kandidata prispeva Jednota $1.00.

Društva ne smejo sprejemati kandidatov, ki so bili člani drugih organizacij in so tam pustili dolg na asesmentu; istotako ne smejo sprejemati kandidatov, ki so kdaj preje pripadali kakemu društvu JSKJ in tam pustili dolg na asesmentu, dokler takega dolga niso poravnali.

Vsak član, ki se izseli iz kraja, kjer se nahaja sedež njegovega društva, za več kot 60 dni, si mora pred odhodom preskrbeti potni list. Član, ki se je za stalno naselil v drugem kraju, mora vzeti prestopni list k drugemu društvu Jednote, ako se tako društvo nahaja v bližini 10 milj od njegovega bivališča.

V mladinski oddelek se sprejemajo otroci takoj po rojstvu in do dovršenega 18. leta. V odrasli oddelek lahko prestopi član mladinskega oddelka med 16. in 18. letom, brez zdravniške preiskave, ako se zavaruje le za $250 ali $500 smrtnine in 50 centov ali $1.00 dnevne bolniške podpore.

Uradna jezika JSKJ sta slovenščina in angleščina; z glavnim uradom pa se lahko dopisuje tudi v srbohrvaščini, ako se dopisnik poslužuje latinice.

Jednota je članica National Fraternal Congress-a in sme vsako leto poslati enega svojih članov na konvencijo omenjene organizacije; delegat mora o važnih zaključkih konvencije poročati v glasilu.

Dalje je Jednota članica Jugoslovanske bratske federacije v Ameriki in glavni odbor je pooblaščen pošiljati ne več kot enega delegata na konference te federacije.

Vsakega člana glavnega odbora ali glavnega porotnega odbora se lahko odpokliče, ako se je za to izrekla nadpolovična večina članov na splošnem glasovanju.

(Dalje prihodnjič)

Jugoslovanska Kat. Jednota

Ustanovljena l. 1898 — Inkorporirana l. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 339 North Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Podpredsednica: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412—12th Ave., E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMŠE, 1735 E. 33d St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov, naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasi tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z osmimi člani ali članicami.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Državljan na zapadu:—Ako ste dobili vaš državljanski papir leta 1921, so z vami vred avtomatično postali državljani tudi vaša žena in mladoletni otroci. Ako ste pozneje dobili ločitev od žene, to vašega državljanstva nič ne prizadene. Državljanski papir je bil izdan vam in ostane vaš.

CVET PROHIBICIJE

Lani so prohibicijski agenti vdrli v klet neke hiše in spustili po tleh več sodov vina. Hišna gospodinja, ki tega ni vedela, je šla v klet, da ugasne električno luč, stopila je v mlako vina in elektrika jo je ubila. Varuh njenega edinega otroka je vložil na zvezni kongres zahtevo za odškodnino in kongres je določil vsoto $5,000 za otroka.

New Era ENGLISH SECTION OF Official Organ of the South Slavonic Catholic Union. Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

WAS IT A SUCCESS?

Eight days of wrangling, argumentation, heated debates and pleas for sound policies characterized the 14th regular convention of our SSCU. Eight days of constant grinding, and deciding on important questions began to tell on the delegates, who were glad to see the convention proceedings come to a successful finish Tuesday evening, Aug. 2.

On the whole, the 14th convention accomplished many things. The pressing problem of what to do with members of many years' standing unable to meet assessments was solved in part by addition of the AA class death benefit, which will be based on the American Experience Table of Mortality, enabling members to borrow on the cash reserve value.

Juvenile age limit was extended to 18 years, thus stemming the tide of juvenile withdrawals because of inability to transfer to the adult division. Additional sick benefit of 50 cents per day besides the $1 a day is another feature of the convention, for it solves the perplexing problem of many women members who feel it a drain on the family pocketbook to carry the $1 a day sick benefit.

Many other important decisions were made to the best interest of our organization. To the delegation should be given credit for accepting the changes. To the supreme secretary should be given the credit for instituting these changes in his revised by-laws presented to the delegation.

There is no further need for our SSCU to take a back seat in insurance arguments of any kind. For the convention also passed upon a 20-year endowment certificate known as Class C, and all those members and prospective candidates for membership desirous of taking out this policy can do so.

When the new set of by-laws, taking effect Jan. 1, 1933, will be distributed, all members should take special pains to peruse thoroughly all articles and its accompanying sections, and fully acquaint themselves with the principles upon which the foundation of our Union rests.

DIVERSIFIED OPINIONS

To one who attended a SSCU convention for the first time, the 14th regular gathering was chuck full of excitement, and had the so-called entertainment, such as movies, boxing, baseball, etc., eclipsed. For few delegates were satisfied to let the other fellow do all the talking, and fewer yet were satisfied 100 per cent in the ideas and opinions expressed. The many interpretations of diversified opinion representing various settlements from as far West as the states of Washington and California, as far East as the state of New York, and as far South as the state of Colorado, was interesting to hear, even though one did not wholly agree.

This explains why the convention proceedings extended to eight days. Difference of ideas required many hours of deliberation before a common denominator of understanding could be reached that reflected the opinion of 20,000 members. Although expenses incurred at the convention seem high, still it is worth spending the extra dollars when the progress and welfare of the members is at stake.

Various sections sending delegates had almost as many varied opinions, still at heart all are in accord with the true spirit of fraternalism of brotherly and sisterly love. Difference of opinions must be ironed out, for only in this way can a complete understanding exist between the members of our grand and glorious South Slavonic Catholic Union.

Pathfinder Lights

Gowanda, N. Y.—In looking back over the past baseball and softball season thus far, I believe the Pathfinders of Gowanda, N. Y., No. 222, are representative of a very unique group. It is known to the vicinity of Gowanda as a brother combination. First we find three four-brother combinations that have played this year. These are Anthony, Philip, Louis and Frank Palcic; Frank, Peter, Michael and John Batchen; Charles, Anthony, Frank and Thomas Sternisha. Then we have a two-brother combination also: Louis and Leo Klancer, Frank and Jack Krall. We challenge any lodge to show us a brother combination that can beat that of the Pathfinders.

For the first time this season the baseball batting averages are given for your consideration in deciding if whether or not the Pathfinders are composed of a rather unique group. There have been 11 wins and 2 losses.

The batting averages are as follows: Philip Palcic .584, Peter Batchen .484, Anthony Sternisha .451, Charles Sternisha .447, Thomas Sternisha .435, Frank Samson .357, George Samson .333, Frank Batchen .270, John Batchen .210. Others who have played in the lineup but have not become regular players are: Louis Klancer, .875; Leo Klancer, .200; Michael Batchen, .200.

Philip Palcic, besides leading in batting averages, also leads in hits by a wide margin, and also in doubles. Captain Peter Batchen leads in home runs and in runs scored, in the latter almost doubling his nearest rival. George Samson, although not a player all season, leads in triples, while his brother Frank has yet to make an error at third base, thus having a fielding average of 1,000.

Ernest Palcic.

HEAVIEST WOOD

Black ironwood, known scientifically as Rhamnidium ferreum, is believed to be the heaviest wood. It has a specific gravity of 1.04, as compared with .28 for fir.

A little girl fell and hurt herself and her mother explained that it was the fairies punishing her for some wrong. When the little girl started to go into the house she slipped again. Getting up she looked at her mother in chagrin and said:

"Sometimes I feel like hitting those nasty old fairies!"

THIRD HIGHEST IN OHIO STATE BOARD EXAMINATIONS

Dr. A. L. Garbas, former English editor of Nova Doba, came through with flying colors in the Ohio State Board examinations held recently, by placing third out of a group of 130 applying for dental license.

A. L. GARBAS, D. D.

The editorial staff of Nova Doba and the George Washington Lodge, No. 180, SSCU, of which Dr. Garbas is a member, congratulate him upon his achievement. Slovene colony of Cleveland is proud to know that one of its own kind made such a splendid showing at Columbus, O., terminating four years of successful training at University of Louisville.

Dr. Garbas will open his office next week in the Slovene National Home on St. Clair Ave., Cleveland, O.

Readers of New Era will remember Dr. Garbas as the first English editor, who relinquished this post to pursue a career of dentistry. Graduating from East High School, he enrolled at John Carroll University, where he obtained the degree of Bachelor of Arts, and from then on to University of Louisville (Kentucky) for a degree of Doctor of Dentistry.

Collinwood Boosters

Cleveland, O.—Final plans have been made for the outing to be held Sunday, Aug. 21. All friends of Collinwood Boosters Lodge, No. 188, SSCU, who wish to go to this outing are asked to get in touch with one of the members at once. A charge of 50 cents per person and 75 cents per couple will be made. Refreshments will be served; music will be furnished by Bro. Anthony Klun, who, by the way, can play some very good tunes on his accordion.

All members are asked to take care of their own admission and that of their friends, the proceeds of which must be turned to Albina Baraga, 15612 Saranac Rd., not later than Thursday, Aug. 18. This procedure is necessary so that plans can be made accordingly.

We meet at Sister Baraga's home Sunday morning, Aug. 21, at 8 a. m. Come along, if you care to have a day of real fun.

Mary Lavrich, Sec'y.

BETSY ROSS

Cleveland, O.—A special meeting of the Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, will be held Thursday, Aug. 18, at the home of Bro, Victor Jazbec, 18003 Neff Rd. All members are urgently requested to attend, as many important issues will be discussed and passed upon.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vessel, 819 W. Birch, Chisholm, Minn.

* * *

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Second best in America as a 200-meter breast stroke swimmer among women is Miss Anne Govednik, who placed sixth in the world Olympiad. First place was taken by Australia, Japan second, Denmark third, Great Britain fourth, Margaret Hoffman, U. S. A., fifth, and Jane Cadwell, also of U. S. A., seventh. Although only 16 years of age, Miss Govednik came through the preliminaries and eliminated women many years her senior. At a representative committee meeting of Chisholm, Minn., her hometown, it was decided to institute a scholarship to enable Anne to receive a college education. Plans for a huge reception upon her return from the Olympics are now in the making that will include all Range communities. The next Olympics, to be held in 1936, are looking forward to Anne Govednik as a star

Inter-Lodge (Cleveland, O.) Field Day, held Sunday, Aug. 14, at Mervar's farm, turned out to be even more successful than anticipated by its sponsors. A parade consisting of 63 vehicles, decorated with various lodge insignia, band music, baseball games, running races and other contests filled the day of program. Dancing, serving of refreshments were also provided, and so large was the crowd that the greater part of provisions were sold out before the afternoon was well on its way. The combined efforts of English-conducted lodges of Cleveland, belonging to various denominations, made a commendable showing. Bro. Heinie Martin Antoncic of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, and president of the Inter-Lodge League, originated the idea of the field day, and credit must be given him for his ardent support and work performed to bring about the successful field day. Plans for the 1933 Inter-Lodge Field Day call for another gigantic parade to Mervar's Valley View park.

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, Cleveland, O., will hold another SSCU Pep Night Friday evening, Sept. 2, in the Slovene National Home. This will be the second pep night held this year, the first taking place early in June, which a crowd of approximately 500 attended.

While swimming with a group of 20 young people at a private beach in Willoughby, O., Leo Kresse of 1228 Addison Rd., Cleveland, O., accidentally bumped his head against a rock and drowned. The deceased was 24 years of age and well known among the Slovenes.

"We Are Still Rich"

We have passed through a panic, suffered from a crash on the stock market, and are still rich.

It may be true that we have much less to live on than we had a year ago, but it is certainly true that we have just as much as ever to live for. The real values of life are unshaken and solid. The market failed, but nothing else did. Prices went down, but not one acre lost its fertility and all the electrons, protons, and ether waves went on working in their accustomed ways.

When the depression came we were compelled to take invoices and soon discovered that we were still rich. All our capacity for the enjoyment of life is intact. Our $200,000 eyes are just as good as they ever were. Twenty-thousand-dollar scenes and views are added to our collection almost every week. A $100,000 sense of hearing is still unimpaired and by it we become heirs to a world of beauty and inspiration. Then there are our $1,000,000 stomachs and a half-million-dollar appetites. No man can be rich who is compelled to take orders daily from his stomach. The depression has not lowered the value of a single friendship. Neighbors still greet us in the same old cordial way, and our relatives hold us in high respect.

No nation becomes great by becoming rich. Neither does a man find enduring satisfaction in life by owning something—only by becoming something.

This depression has cost us some of the things we created, but it has robbed us of none of our power to create. It is a challenge, not a catastrophe. A generation which has climbed above the clouds and lived in the stratosphere, that has conquered the air and sent giant planes circling the globe, which has plunged into the deeps and disported on the ocean's floor, is now faced with the challenge to rise above its dependence on mere things and seek an emancipation of the spirit of man.

The last six months have been for many men a thrilling spiritual adventure through which they have discovered their real wealth. Bereft of dividends and profits, they are discovering the sustaining powers of a strong faith, the abiding values of courage, heroism, honor, charity and trustworthiness.

Contributed by Frank E. Vranichar, Joliet, Ill., with alterations from The Rotarian.

Indian Shorts

Chicago, Ill. — The Indian Lodge, No. 220, SSCU, will hold its regular monthly meeting on Thursday, Aug. 18, at 7:30 p. m., at 1615 Blue Island Ave. Officials of the lodge urge all members to be present, as this meeting is of most importance. Topics to be discussed will be such as the failure of the bank, new members, members not paying dues, annual dance, socials, fall activities, etc. Please be present.

A real blond is Flayheart, who simply slays the women with his ardent wooing and terpsichorean art. Andy says the way to become a blond is to use peroxide.

For some vacations are over, and for some vacations are just starting. Those who are lucky enough to have their vacations coming yet are Albert Spolar, Otto Spolar, Lilyan Soukup and Edmund Kubik. All plan on spending their vacation at Camp Gray in Saugatuck, Mich., where a young people's conference will be held.

Don't forget our monthly meeting.

Leo W. Moore, Sec'y.

Indirect Pay

East Palestine, O.—Many of us perform work for other people simply to help them and for no gain to ourselves. This type of work we term "charity" work. We simply lend a helping hand.

Members occasionally complain of doing so much "charity" work for their lodge. We think they have the wrong impression of the situation. Everything that members do for their lodge is an indirect gain for themselves. Many perform work for their lodges without pay, but in doing so they have helped themselves. The complaint should not come from having to work gratis, but from the fact that many others are not carrying their share of the load. There are too few shouldering the responsibilities of their lodges.

Joe J. Golicic,
No. 41, SSCU

SUCCESS!

Cleveland, O.—Sunday, Aug. 14, spelled success for the George Washington Lodge, the SSCU Parade and also for the Inter-Lodge League. It was on this day that the G. W.'s celebrated Washington Day in conjunction with Inter-Lodge Day, and the turnout was great. There were more G. W.'s present at this affair than at any time before. I take this means to thank each and every G. W. member who was on hand.

The SSCU Parade was splendid, and can only look forward to a greater and a more successful SSCU parade for 1933. The lodges that participated in the SSCU Parade were: George Washingtons, Betsy Ross and Collinwood Boosters. The G. W.'s have Joseph Zele & Sons to thank in aiding them to put over the SSCU Parade by donating two of their cars to the lodge for this purpose. Words cannot express the thanks and gratitude that the G. W.'s have in their hearts for Joseph Zele & Sons, who have done more than their share of good for the George Washington Lodge and other SSCU lodges. The donation of their two cars is very highly appreciated, but when they went ahead and decorated the cars for the G. W.'s, that's when we are unable to find words to describe the thanks and appreciation that we owe Joseph Zele & Sons. But we will do our level best to show our thanks by our loyalty to them. A group of sportsmen and enthusiasts such as the Joseph Zele & Sons group is not very often heard of. As we know, Joseph Zele & Sons are backing the G. W. baseball team, and they are always ready to do a good turn for the G. W.'s and for the Slovene community in gener

The G. W.'s had the largest number of cars entered in the parade and also the most picturesque. Thanks to all, and hope that our 1933 parade may be a bigger success than this of 1932.

"Lefty" Jaklich,
No. 180, SSCU.

Convention Highlights

(Continued From Last Issue)

Friday, July 29

No operation benefits are to be paid to members who die 60 days after the operation. It was felt that the many cases of last-minute operations performed on members who were beyond recovery might discourage medical men from such practices, once they were informed that our Union does not provide for such operation benefits.

Sick Benefits

An additional sick benefit besides the $1 a day was voted upon and not carried through. However, later in the day a deciding vote was cast in favor of 50 cents a day sick benefit, to be covered by an assessment of 40 cents per month. The assessment covering $7 a week sick benefit amounts to 75 cents a month for this class. The $3.50 a week sick benefit was included to accommodate the many women members and others who could not afford the higher rate.

A minimum of three months' membership is necessary before he or she is entitled to any sick benefits. Many were in favor of six months. Also, a member must be sick at least three days before sick benefits will be honored. Some were in favor of seven days, and others four.

A question arose as to injuries sustained and sickness resulting from athletic competition, but inasmuch as baseball, bowling and other such sports participated in by members can be classed with other forms of entertainment, such player-members are entitled to benefits.

A humorous element was inserted when the question of paying sick benefits to members confined to prisons came up. Since it was through no fault of the SSCU that a member was placed under lock and key, it could assume no obligations in respect to payment of sick benefits.

Again Dr. Arch, supreme medical examiner, was called upon to answer questions. To his credit, it must be said that all inquiries were answered to the satisfaction of all.

A little conference between the English-speaking delegates and Supreme Board members was held a half hour before the afternoon session was called to order. Bro. Vranichar of Joliet, Ill., and Supreme Secretary Zbasnik were the principal speakers.

Should the lodges be permitted to contribute funds to religious and political causes? A deciding vote was cast against such a proposal. Arguments that the lodge's treasury was the business of the local branch and not the Union; that the lodge should use its treasury to help out its own members; and that other clubs were organized to meet special demands outside of the lodge were given.

Chairman Anzelc took the floor on many occasions to take part in debates and yielded his chair to First Vice-Chairman Pletersek for the time being.

(Continued in Next Issue)

Not Quite a Cellar Full

The banker asked a man who wa strying to borrow money: "How much have you in the way of immediate liquid assets?"

To which the customer cautiously replied, "About a case and a half."

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

Boris:

O ŠKRATU SMUKU

Širni tihi gozd je bil kraljestvo škrata Smuka. Stanoval je v kočici, ki si jo je napravil pod koreninami visoke smreke, in tam prespal vse dni. Ko pa je solnce zašlo, je prilezel z doma. Prestrašeno je pogledal na vse strani in če je opazil, da ni nikogar blizu, je stekel k studenčku, ki je nedaleč od njegovega doma izviral iz mahu in se umil v njegovih nakodranih valovih. Potem je šel budit strica Ježa, ki je bil prav tak ponočnjak kakor on. S tanko palčico ga je dregnil v nos, da je kihnil in nejevoljno zagodrnjal:

"Kdo me že spet budi?"

"I, kdo. Jaz sem, škratec Smuk. Noč bo že, na lov bo treba iti."

"Hm," je zazehal Jež in se pretegnil. "Saj nimam nikdar miru. Nu, pa pojdem."

Toda škratec Smuk teh njegovih besed ni več slišal. Tekel je že k botrici Veverici.

"Botrica, ali že spite?"

"Nikdar nimam miru," je zagodrnjala botrica. "Komaj zadremljem me bude."

Zdaj ni vedel, kaj naj napravi. Na lov z Ježem ni maral iti, ker je vedel, da se bo dolgočasil. Cele ure čakanja in še besedice ne sme ziniti—ne, to ni zanj.

Jel je premišljevati, kam naj se obrne. K žabam v mlaki? Predaleč je in bogve, kako bi ga sprejele, ko jih je zadnjič tako prestrašil. Ne, tja ne kaže iti. Prav gotovo bi ga napodile.

Še njegovega znanca Krta ni doma. Ali pa se je že vrnil. Kaj če bi šel pogledat? Pokramljala bi malo. Škratec bi zvedel, kaj se po svetu novega godi. Da, tja pojde . . .

In šel je. Krt je stanoval precej daleč in škratca so že skoraj bolele noge, ko je od daleč zagledal streho Krtovega doma. Toda iz dimnika se ni kadilo. "Ni ga še doma," si je žalostno rekel in se obrnil proti domu.

Tedaj pa je nenadoma zagledal v mahu neko bitje. Ali je Lisica zaspala? Ali se je zajček izgubil v gozdu in ni mogel najti poti domov? Da, on bo. Morda se je grdoba, celo napil in smrči zdaj v mahu. Kaj ko bi prišel lovec s puško? Pa so res strašno neoprezni ti dolgoušci!

Približal se mu je, tedaj pa je videl, da se je zmotil. Ne, ni bil Zajček, bilo je neko človeško bitje, njemu podobno, le dosti, dosti večje. Stopil je še bliže in skoraj od presenečenja vzkliknil. Pred njim v mahu je ležala deklica, ki jo je poznal. Pa še kako dobro. Smrekarjeva Jelica iz koče ob gozdu.

Kolikokrat jo je skrivaj opazoval, ko je na vse zgodaj zjutraj prišla iz koče gledat, kdaj vstane solnce. In njeno staro mamico je tudi poznal. Ob palico se je opirala in sedela pred kolibo na solncu.

Tedaj pa je deklica vzdihnila in se predramila. Prestrašeno se je ozrla naokoli in videla, da je že noč.

"Jej, kaj bo zdaj," je šepnila in skoraj zajokala. "Kako bom našla v tej temi pot domov?"

"Nič se ne boj," je začula glas pred sabo. Začudeno je pogledala, kdo govori, toda videla ni nikogar.

"Kdo je?" je boječe vprašala.

"Jaz sem, škratec Smuk. Ob tvoji roki stojim. Če se bojiš, da ne bi našla poti, ti jo pokažem."

"Kaj pa si iskala v gozdu?" jo je nato vprašal.

"Mamica je bolna," je odvrnila Jelica in dve debeli solzi sta ji zdrknili po licu. "Poslala me je v gozd, da ji prinesem zdravilnih rož, toda nisem jih mogla dobiti. Ves večer sem begala od drevesa do drevesa. Noge so me že bolele, zato sem sedla v mah, da bi se malo odpočila. In sama ne vem, kdaj sem zaspala."

Jok je postal čedalje hujši.

"Nič se ne jokaj, Jelica," jo je potolažil škrat Smuk. "Doma imam vse polno zdravilnih rož. Zmeraj jih nabiram, kadar nimam drugega dela. Samo najboljše izbiram. Vsakogar ozdravijo. Dovolj jih bo za tvojo mamico. Kar vstani, pa pojdeva ponje."

Jelica je vstala in si obrisala solze. Smuk je požvižgal in nenadoma sta priteleli dve kresnici.

"Na ramo mi sedita, da bo Jelica videla, kod hodim," jima je ukazal in krenil proti domu.

Jelica je šla za njim. Strah jo je bilo. Nekje se je jela oglašati sova. Pogledala je za njo in opazila na veji nad sabo dvoje oči, ki so se tako čudno iskrile. In zategli "tee-njem" je zvenel v njenih ušesih.

"Ali je pot še dolga?" je vprašala škrata, ki je tekel pred njo.

"Ne, zdaj sva blizu mojega doma in od njega ni daleč do vaše hiše. Nu, sva že tam. Počakaj, da grem po zdravilne rože."

Kresnici sta odleteli; škratec pa je izginil pod koreninami. Dolgo je čakala. Potem se je vrnil otovorjen z rožicami. Komaj jih je vlekel.

"Mislim, da jih bo dovolj," je dejal. "Vsaj za danes. Če jih bo zmanjkalo, se jutri vrni. Zapomni si. Pod smreko stanujem, ki ima tri vrhove."

V roki je imel svetiljko, ki je kazala pot.

"Zdaj pa stopiva," je dejal.

Šla sta skozi grmovje in kmalu je Jelica v mesečini zagledala svoj dom Tedaj se ji je spet zresnil obraz.

"Joj, če je mamica med tem umrla. Jaz bom kriva njene smrti."

"Nikar ne jokaj, Jelica. Rajši skoči naprej in poglej."

"Takoj," je dejala in zbežala.

"Pa pridi nazaj in mi povej, kako je."

Jelica je preplašeno pogledala skozi okno. Na mizi je brlela luč in osvetljevala mamičin obraz. Mamica! Še je bila živa. Neprestano se je ozirala proti oknu. Jelica je vedela zakaj. Njo čaka, zanjo se boji.

Odprla je vrata.

"Mamica, zdravje vam prinašam!"

Skuhala je čaja in ji ga dala piti. Kakor bi trenil so izginile vse bolečine. Mamica se je smehljala.

"Dragi moj otrok . . . kje si tako dolgo hodil?"

Tedaj se je Jelica spomnila škratca Smuka. Kar pozabila je na odgovor in zbežala skozi vrata. Smuk je pred hišo čakal.

"Mamica je spet zdrava! Ti si jo rešil!"

Prijela ga je, dvignila k sebi, zakaj škratec je bil komaj ped visok, in ga poljubila.

"Nikar se mi ne zahvaljuj," je dejal. "Obišči me včasih in odkrijem ti vse čudeže v gozdu. Saj sem ti povedal, kje stanujem."

"Pridem. Že jutri!" je dejala vsa vesela. "Srečno pot!"

Škratec je šel, ves vesel, da je mogel deklici pomagati.

Jelica ga je obiskala drugi dan in še dostikrat. Postala sta najboljša prijatelja. Doživela sta marsikaj čudovitega. O tem vam bom pa kdaj drugič povedal!

("Mlado Jutro.")

THE CALL OF ADVENTURE

It was a lazy summer's afternoon and I was stretched out on the grass dreaming about the gold coast of Africa and wondering if I'd ever get a chance to sail the seven seas. Suddenly I was startled from my day dream by a cry of interest from Steve.

"What is it?" I inquired. "Pirates ahoy or land?"

"Just an advertisement in the paper," he replied. "But it might lead to anything."

It read:

I Held the Light While Steve Held the Combination

"Two boys wanted for adventure, must be good swimmers, none others need apply."

"The name is Captain Mullett, Seaman's Union," read Steve, breathlessly. "I wonder what he wants?"

He rose to his feet and straightened his clothes.

"Where're you going?" I asked.

"To answer the ad," was his reply. "I'm counting on you to come with me. Are you game?"

"Suits me," I said.

At first glance Captain Mullett was a little disappointing. He wasn't much of a captain to look at, not to my way of thinking at least. He had on a peaked cap, but the rest of his uniform was just an old blue suit and a big gold watch chain. He looked more like a stevedore. He regarded us carefully and then said:

"You're a pair of likely looking lads, and that's true, but it's a risky thing that I'm asking you to do, and I want to be sure that you're the proper kind. Follow me, lads, and we'll take a walk along the cliffs to where I can show you what I have in mind."

We followed him at a respectful distance until we were at the water front; then he motioned for us to walk abreast of him. He had a sea lingo with him and a number of stirring tales with which he regaled us as we walked.

"Are you a real sea captain, Mr. Mullet?" I asked.

"Every hair a rope yarn and every drop of blood good old Stockholm tar," he replied, saltily. "I've had my troubles, however, and it's because of them that I now need the help of two brave young men. Now here's where we'll stop," he went on. "You can see from this point all that's left of the last ship I took to sea. She's half under the water with only the bow and the captain's cabin safe and dry. And that's a blessing, I calls it, and for reasons which you'll know later."

Steve and I had seen the old wreck many times and once or twice we had circled around it with our catboat. It had run ashore on a foggy night two years ago and no one had tried to salvage it.

"Now, m'lads," continued the Captain, "do you think you can swim from here to the wreck, figuring that the tide may be against you?"

"I think so," replied Steve.

"And you?"

"I think I can, too," was my reply.

"Well, then, that's fine," said the Captain. "It may seem strange that I should be asking you now to swim out to my old boat and bring back a box of valuables that I've left in my cabin safe all these long years since she sank, but that's the job."

"Then why not go out in a boat?" queried Steve.

The Captain's face darkened.

"I have my suspicions that the wreck is being watched," he said. "A man gets to have enemies as he goes through life, especially where there's a bit of money. Do you understand?"

"I think so," said Steve, beginning to take off his shirt. "Will you wait here until we come back?"

"Oh, not now, not now!" cried the Captain, horrified. "I want you to do it tonight at twelve o'clock."

He peered into our faces fiercely.

"Aren't you afraid?" he demanded.

"No, sir," replied Steve. "We'll be here, never fear."

"Good," said Captain Mullett. "Then to one of you I'll teach the combination of the safe so you'll be able to open it."

"But how will we see?" cried Steve.

"I'll have a flashlight in a canvas bag," was the reply. "One of you can carry it around his neck."

There was no moon that night and the clouds hung heavy in the sky. As I got ready to go into the water, I thought that perhaps the old Captain had chosen just this kind of a night for the venture. We could scarcely see the wreck from the shore, but we knew that if we swam straight for the opposite point that we would reach it safely.

"Make no noise," cautioned Captain Mullett. "The least splash and they may be after you."

To be sure, with this in our ears, we swam silently through the black water. The tide must have been running with us, for sooner than I expected we had reached the hull of the submerged vessel. We found a place to climb aboard and went at once to the cabin.

A few minutes passed before we could distinguish any of the objects in the quarters; then Steve caught sight of the safe and knelt down beside it. I held the light while he worked the combination. After the door was open, he rummaged inside and drew out a small black box. It was heavy and bound by iron straps with thumb catches.

"Just like an old money chest," I said, in a low tone.

Steve stirred as if to answer, but before he could say a word there was a sudden noise from behind us.

"Don't move an inch," said a tense voice. "I've got you both covered!"

We turned quickly. In the doorway were two men. One of them had a gun pointed at us, while the other had a dark lantern with the shutters opened so that it threw its light on us.

"So it's youngsters he sent, eh?" sneered one of them. "The old rat was afraid to come himself, afraid we'd riddle him with bullets!"

"Well, an' we would have!" replied the other, fiercely. "This makes out job easy picking, though, so I'm just as well satisfied. It's like taking candy away from babies."

When he tried to take the box from us, however, Steve struck at him savagely and then closed in and tried to wrest the gun from his hand. I joined him, but in another moment had been struck in the chest and knocked against the bulkhead. Steve fared worse than I, and the result was that we were soon tied back to back and lashed to a stanchion.

"That takes care of them, Sid," said the first man. "Now let's see if the loot was worth the trouble."

They opened the box and poured a pile of glittering diamonds on the top of the table. The gems sparkled like sunbeams on the water and must have been worth a fortune!

"This is the neatest bit of double-crossing we ever did," gloated Sid, rubbing his hand. "Pack up and let's get going."

They put the diamonds back in the box and started for the door, but they had not taken more than two steps when they, too, were commanded to put their hands up. In another moment the cabin was full of men with flash lights and revolvers.

"The revenue officers!" I gasped, as I saw their uniforms.

"Your game is up, Sid Riley," spoke the Lieutenant. "Take the diamonds, Sergeant. It's the last load this ring of crooks will try to smuggle into the country. Hello!" he cried in surprise, as he saw us. "Here are the two youngsters!"

It did not take us long to tell our story, or to be believed, for that matter, for the Lieutenant seemed to know all about us.

"Captain Mullett is a wise old codger," said the Lieutenant. "He should never have put that ad in the paper, though, for it was quite obvious what he intended to do."

"Is he a smuggler, too?" cried Steve.

"Nothing else but. He's the leader of this ring and his game tonight was to get the diamonds without the others knowing it and run away with them. We got him before we came to the wreck for these two, who were also intending to double-cross him, as you saw. Too bad there isn't a reward for the capture of these men," he continued. "You boys would have collected it."

"We don't mind," said Steve. "We were just doing it for the adventure anyway."

Both of us agreed, however, that it was far more adventure and of a different kind than we had bargained for.

PEACH SALAD

Pare and remove the stones from enough free-stone peaches to serve two or three to each person. If the peaches are small use three, but for ordinary sized fruit will be better to serve two per person.

Mould a bit of cream cheese the size and shape of the stone and put into the peach, fitting it neatly together and thrusting a toothpick through to hold it in place.

Serve on nests of lettuce with French dressing and salted or cheese wafers.

Srečko Kosovel:

MARJETICE

Svoje bele solnčnike
so razpele marjetice
zjutraj k solncu:

Iz nočnih dvoran
so stopale tiho
v polje zeleno—

med valovečo travo,
drobno šumljajočo
so se vstavile, kraljičine.

Solnce je stopilo
nad bregove in vinograde,
kostanji so šumeli,

v travi pa so se igrale
marjetice ves solnčni dan.

Ivan Albreht:

CIGANSKA

Ciganček in cigančica
po svetu sta hodila,
plesala, pela, godla sta
in vbogajme prosila.

Tedaj ju sreča moder mož
in ju začne svariti:
"Ciganček in cigančica,
tako ne sme več biti!

Kaj bo, kaj bo iz vaju dveh
nekoč, ko dozorita?
Zakaj se v lepih, mladih dneh
ničesar ne učita?"

Ciganček se je zasmejal:
"Vam res je to uganka?
Jaz bom cigan, oj modrijan,
a ona bo ciganka—"

Iljeb Aleksejev:

MOČ IN ZVIJAČA

(Ukrajinska pravljica)

Nekoč se je neki mužik s polnim vozom vračal z gozda domov. Na poti ga srečajo volk, merjasec in medved, ter mu pravijo:

"Veš, človeče, kaj ti pravimo?"

"Kaj?"

"Sila smo močni, toda zvijače nas moraš naučiti."

"Zakaj pa ne? Prav rad, toda nimam je tu, doma visi na kljuki?"

"Kaj?"

"Merjasec in medved, vidva ostanita tu, midva z volkom pa greva domov po zvijačo."

Ko sta prišla domov, je dejal mužik volku:

"Počakaj tu, jaz pa grem v kočo."

Volk je čakal, mužik pa je šel v kočo, vzel puško in ustrelil volka. Potem je vzel par klobas in malce masti in se vrnil nazaj v les, kjer je bil pustil konja. Tam je zakuril ogenj in pričel peči klobaso. Ko je pričela dišati, medved ni mogel več zdržati.

"Kaj pa tako diši? Daj še meni!"

Mužik pa je pokazal na merjasca:

"Kaj neki diši, ta tamle! Ubij ga!"

Medved ni dolgo premišljal, izruval je drevo in ubil merjasca. Mužik je narezal nekaj kosov slanine in komaj jo je hotel postaviti na ogenj, že je medved zabrundal:

"Oj, ne morem več čakati! Priveži me, sicer ne zdržim: tako mamljivo diši . . ."

Mužik si ni dal dvakrat reči, privezal ga je k hrastu in vprašal:

"Nu, je dovolj trdno? Se ne boš odtrgal?"

Medved je poizkusil.

"Trdno, zdaj se ne bom odtrgal."

Tedaj je mužik zgrabil sekiro in ubil medveda:

"Evo vam, vsem trem—to je zvijača!"

Juveniles Should Follow Advice of Their Parents

Just how many juvenile members recall being deprived of skates, bathing suit, etc., because parents were afraid that they might get hurt or drown? Or how hurt you felt when you were warned not to do this or that? You then went grumbling to the playmates, telling them how selfish your mother was and that you were no baby. Did you ever stop to picture her side of the matter? Have you ever asked yourself why she will not supply all of your wants? I have had reason to feel the very same way, but my eyes were soon opened to the danger and injury involved in the many recreations during childhood days.

Of the many juvenile accidents I have heard of or seen, the boy or girl forgot the parents' restrictions, and, to be smart, satisfied their want. Others were bullied by their older playmates so that they would not be called cowards. What enjoyment do you, juvenile members, get out of play when you know that you are either disobeying your parents or breaking an unwritten law?

About two months ago two Slovene boys of Cleveland, O., drowned. Why did it happen? Not because they couldn't swim, but the beach at this place was unsafe and people were warned continually not to swim there because of a strong undercurrent. One of the boys was caught in an undertow. The other in trying to save him was pulled down, too. A third Slovene boy, in an attempt to save these two, was also caught in the undertow, and only through quick work of others was he rescued. Regardless of this tragedy, within an hour, children were again playing in the dangerous current.

Incidents such as this should teach you, juvenile members, to take the advice of the elders. Do not bring grief upon your parents when it is for your benefit that they are working. They want you all to grow up to be healthy men and women and to be able to give you the best education.

I hope that every boy and girl juvenile member of our great South Slavonic Catholic Union will make a resolution to obey their parents and forget about doing as they please.

FANNIE M. KOLAR.

VRTNARČEK MIHEC

Mihec je ljubek petleten deček. Pred hišo si je napravil majhen vrtiček. Zjutraj in zvečer ga zaliva in ponoči sanja o krasnem sadnem drevju, ki bo zrastlo na njegovem vrtičku.

Bilo je zjutraj. Ko je Mihec zalil vrtiček, je prišel k mamici v kuhinjo. Mamica mu je postavila na mizo skodelico sladkega mleka. Mihca je kar zaščegetalo v nosku, tako dobro je dišalo mleko. A zdajci se je nečesa domislil. Previdno je vzel skodelico v roke in se tiho splazil na vrt. Ko je mamica zapazila, da Mihca ni več v kuhinji, je stopila k oknu in pogledala na vrt, če je šel morda tja. In res, Mihec je čepel ob gredici in jo polival z mlekom.

"Mihec, kaj ti pride na um! Zakaj polivaš mleko na gredico?"

Mihec se je ozrl na okno in ponosno odgovoril:

"Vsadil sem mleko, mamica, da ti ga ne bo treba več kupovati."

Mati: "Ali te ni sram, Majda, da tako dolgo spiš?"

Majda: "Veš, mamica, sanjala sem, da sem izgubila svojo čepico in sem jo morala poiskati!"

UNCLE JOHN'S FISHING PARTY

"Come on, youngster, let's go fishing," called Uncle John up the stairs. Jim opened his bewildered eyes on the new day, stared at the strange wall paper and the old-fashioned bureau glanced at Mother and remembered. "Oh, this is Grandpa's. I forgot," he took time to say before he shouted, "All right, Uncle John, I'll be there."

And so he was in an incredibly short space of time. Who would waste precious minutes on getting dressed up when one had arrived at Grandpa's big farm late last night and hadn't seen one of the wonderful things letters had been telling about?

"I've Got You at Last, You Rascal"

But, somehow, fishing was a surprise. Nobody's letters had mentioned that a little river ran right along the foot of the big meadow, with fish in it and a dam across. Jim squealed with joy as he waited for his uncle to get the tackle. Daddy used a jointed rod and reel and queer looking bait and a minnow bucket when he went at home, and carried a box of lunch that Mother had spent most of the day before in preparing. But Uncle John looked just as usual and didn't have so much as a fish-hook about him.

"How—?" began Jim.

"You'll see," Uncle John interrupted as he took down a basket from a hook under the back porch roof.

Away they hurried in the lovely, early morning, through the barn lot, across the big meadow and down to the little river at its foot. "That's my fish trap," announced Uncle John as they reached a queer-looking arrangement at one end of the dam. As he spoke Uncle John pointed to a row of sticks, or slats set slanting, with one end down somewhere under the brown water and the other up above it. And there, sure enough, in plain sight on the slats, lay several good-sized fish.

Uncle John explained afterward, how a trap was made right in the dam and the river current washed through it with so much force that the fish were drawn to that spot. The perch and trout couldn't get through, between the slats, and as the stream went rushing over the dam it threw them out of the water and onto the high part of the trap. Then all that was left for Uncle John to do, was to pick up the slippery, floppinng things and put them into his basket. Of course, he walked out on the trap to do it.

While Jim, with wide eyes, was watching this very unusual fishing party, Uncle John gave a shout and said, "I've got you at last, you rascal." Then he called, "Don't be scared at the fireworks, youngster," and first thing Jim knew, "Crack!" went a pistol that Uncle John must have had ready on purpose.

Now what do you suppose? No, indeed, it wasn't the fish he shot. A big water-snake which he called a moccasin, had come to visit the fish trap. It had raised its head up between the slats and had smallowed a good-sized fish. For moccasins like fish and also like to be saved the trouble of catching them.

Then, because the first one tasted so good, he decided he'd try another. So he ran his head under the slat next to him and out on the other side where lay a fine, fat perch, and he swallowed that. But his greediness got him into trouble, for he couldn't move backward or forward. Half his breakfast was on one side the trap-stick, and the other half on the other side and he was as neatly caught as any one could have wished.

His ugly head stuck up to see what Uncle John was about and that's all he ever did see, for then the pistol cracked and Mr. Moccasin had eaten his last fish.

Uncle John cut him in two and held the pieces up to show the big lump in each half where the fishes had stopped. Then he dropped them into the hurrying water that swirled and tossed them out of sight, and, for all Jim knows, carried them clear to the Gulf of Mexico.

Over the broiled fish at the breakfast table that morning, Jim looked up to say thoughtfully, "My Daddy never gets snakes when he goes fishing. He doesn't usually even get any fish."

But he couldn't understand why Uncle John laughed at Daddy.

MLADINSKI DOPISI
Contributions from our Junior Members

PITTSBURGH, PA.

Čital sem več dopisov v mladinskem oddelku Nove Dobe, pa sem se odločil, da nekaj napišem tudi jaz. Napisati hočem zgodbico, ki je prav za prav uganka. Evo vam je.

Nekega dne mi rečeta oče in mati, da naj grem v času šolskih počitnic v ranih jutrih iz mesta na čisti zrak v lepo naravo. Poslušal sem očeta in mater in sem se v ranem jutru napotil iz mesta. Hodil sem nekaj ur, nakar sem se utrujen vrnil proti mestu. Pridem do kraja, kjer se je pot cepila na tri strani, in nisem vedel katere izbrati, da bi bila prava. Kompasa nisem imel, torej sem si kar tako izbral eno pot, o kateri sem sodil, da me vodi proti domu, a v resnici me je vodila vedno dalje od doma. Zopet sem hodil nekoliko ur, ko naenkrat opazim krasno hišo, kot je še nikoli nisem videl. Grem bližje, upajoč, da tam izvem, kako najti pot proti domu. Na hiši opazim napis: "Prodajamo okusno hrano in pijačo, sladčice, itd. Vstopnina en dolar."

Od dolgega potovanja sem bil zelo gladen, pa se odločim, da vstopim, se najem in napijem, nakar morda izvem, kako mi bo mogoče najti pot proti domu. Plačam en dolar in vstopim v hišo. Tam pa opazim drugi napis: "Vsak, ki pride v to hišo, mora potrošiti polovico denarja, ki ga ima v svojem žepu." V hiši so bili nepoznani ljudje, zato mi ni preostalo drugega, kot pokoriti se njihovim določbam. Potrošil sem polovico denarja, ki sem ga imel pri sebi, nakar se napotim iz hiše pri istih vratih. Tam pa sem našel napis: "Vsak, ki hoče iz te hiše, mora plačati en dolar." Jaz plačam tisti dolar in izstopim. Pozabil pa sem bil vprašati, kako naj najdem pot proti domu, zato se vrnem v hišo, da to izvem; vstopil sem pri drugih vratih, upajoč, da tam ne bo treba plačati ponovne vstopnine. Toda prevaril sem se, kajti ponovno sem moral plačati vstopnino, ponovno zapraviti polovico denarja, ki sem ga imel, in ponovno plačati za izhod en dolar.

Bil sem nezadovoljen in jezen in tako sem v tem zopet pozabil vprašati za pot proti domu. Vrnem se v hišo pri tretjih vratih, kjer moram zopet plačati en dolar vstopnine in potem v hiši zopet potrošiti polovico denarja, ki sem ga še imel, nakar sem moral za izhod zopet plačati en dolar.

Za pot proti domu sem bil zopet pozabil vprašati, zato sem se vrnil v hišo pri četrtih vratih. Prej pa sem si na listek papirja zapisal, da ne pozabim vprašati za pot proti domu.

Na četrtih vratih sem moral zopet plačati en dolar vstopnine, potrti zapraviti polovico denarja, ki sem ga še imel, nakar je bilo treba plačati še en dolar, za izhod. Ko sem iskal ta dolar, najšel sem tudi listek z opominom, da vprašam za pot proti domu. Tako se je zgodilo, da nisem pozabil vprašati za pot proti domu, in povedali so mi. Vrnil sem se domov popolnoma brez denarja. Vse, kar sem imel sem potrošil v oni čudni hiši. Zdaj pa uganite, dragi čitatelji, koliko denarja sem imel pri sebi, predno sem prvič stopil v ono čudovito hišo!

JOSEPH YOHOVICH JR.,
društvo št. 26 JSKJ.

LORAIN, O.

DEAR EDITOR:

I wish to express my thanks for the two dollars which I received for my last article. I was very glad when my father brought me the check from the secretary. The money came in very handy.

We went blackberry picking last week. There are quite a number of blackberries this year. So many peo-

(Continued on page 5)

MLADINSKI DOPISI

Contributions from Our Junior Members

(Continued from page 4)

ple go picking. We have lots of fun going and coming.

We had no Slovene school for two weeks, because our teacher went on his vacation. Now we are going to start for good again. I think it is about time I write an article in Slovene. I'll do my best and write an article in Slovene next month.

We have only three more weeks of vacation. I am very glad to go back to school. Next time I'll write more.

I send my best wishes to all members and to the editor.

AGNES JANCAR, No. 6, SSCU.

SUMMER SCHOOL

Lorain, O.—SS. Cyril and Methodus summer school began June 27 and was held every day except Saturday and Sunday. Outdoor games, handwork for girls and woodcutting for boys are some of the things taught at the school. The boys made cats, dogs, dolls, birds, while the girls made bonnets, baskets, bird cages and other things. The boys had a baseball team which won two out of three games played with other summer school teams.

A school picnic was held at Cascade Park, Elyria, O. Two trucks took us to the park, which has a few caves formed of stones. In one of the caves were two bears who were shedding their fur. They didn't look so nice. Plenty of candy, bananas, oranges, balloons and orangeade were given us at the picnic. Different kinds of contests were also on the program; although it rained, we had a grand time.

The school faculty consisted of Victor Virant, Vida Kumse, Jenny Kumse and Helen Urbas. Many attended the exhibition held at our school. They seemed to enjoy looking at the different things we made.

I hope that we will again have a good time next year, and that more children will attend.

VICTORIA KUMSE, No. 6, SSCU.

A SWIM AND A SHOWER

Burton, O.—The afternoon was so hot and sultry that I was tempted to go for a swim in a pond not very far from our house. It didn't take me long to don my bathing suit, and soon I was at the pond testing the coldness of the water by sticking my big toe in it.

Soon I was in the water swimming around with a few of the neighbors who had arrived before I did. While we were enjoying the water the sun was suddenly hid by a cloud, and soon it started to sprinkle. Then all at once a downpour started, and that's when the fun began. After the shower the water wasn't any warmer, which kind of disappointed my expectations, because I had heard that bodies of water become warmer after rain.

JENNIE BOUHA, No. 71, SSCU.

MY FIRST DAY IN SCHOOL

Ely, Minn.—When I was 5 years old, I started school. When I was about 3 or 4 years old, I always went to school without my mother knowing. The first day I went my mother hunted all over for me, but she couldn't find me. She didn't have the least idea that I went to school. The teacher asked me how old I was and when I was born, but I couldn't tell her because I didn't know how to speak English. The next day the teacher gave me a slip to bring home. My mother filled the paper. The teacher said that I couldn't come to school because I was too young. But I always went just the same.

When I was old enough to stay in school I was used to the school and pupils. I was still in the kindergarten because I wasn't old enough to start the first grade. I was in the kindergarten only until Christmas, then I passed to the first grade. The first day was exciting. I met girls and boys I didn't know and I had to get used to the pupils and school. I always liked to go to school and still do.

CHRISTINE LOBE, No. 2, SSCU.

LINDBERGHOVI SO DOBILI SINA

Sina drugorojenca so v jutru 16. avgusta dobili v družini Charles A. Lindbergh, ki biva v Englewoodu, N. J. Mati in sinček sta zdrava. To novico so v jutru 16. avgusta prinesli ameriški listi v posebnih izdajah. Težko izkušana družina Lindberghova, kateri je bil v noči 1. marca ugrabljen sinček prvorojenec in katerega razpadajoče trupelce je bilo par mesecev pozneje najdeno v neki goščavi, bo nekoliko lažje pozabila na prestano trpljenje v negovanju s i n a-drugorojenca. Milijoni občudovalcev drznega letalca Lindbergha, v Ameriki in inozemstvu, odkritosrčno želijo njemu in njegovi soprogi s sinom drugorojencem nadomestilo družinske sreče, katera jima je bila ugrabljena s prvorojencem.

ZELO ZAPOSLEN

Neki štacunar v malem mestecu države Vermont vrši 11 mestnih uradov, v svojem prostem času je pa še izvošček in lokalni pogrebnik.

ZAPISNIK 14. REDNE KONVENCIJE

(Nadaljevanje iz druge strani)

kljub temu nič manj važen od izvrševalnega ali nadzornega odseka.

Brezdvoma je imel glavni porotni odbor tekom zadnjih štirih let več dela kot kdaj prej v zgodovini JSKJ. S tem ne mislim reči, da je bil kak prepir ali nesoglasje med članstvom, kajti tega ni bilo opaziti nikjer, toda vsled splošnih razmer, bilo je več prizivov, kot v normalnih časih.

Ker so bile zahteve na razne jednotine sklade številnejše od prejšnih, je umevno, da je pri marsikaki zahtevi nastal dvom ali sporno vprašanje, vsled česar so bile vse take zadeve referirane na glavni porotni odbor. Glavnemu porotnemu odboru so bile referirane tudi številne druge stvari iz glavnega urada, katere je glavni tajnik pismenim potom predložil glavnemu odboru v rešitev. Vse te stvari so bile skrajno važnega značaja in jim je bilo treba posvetiti največjo pozornost. Imeli smo pred porotnim odborom tudi par zelo spornih zadev, katerih pa vsled obstoječih okolščin in iz tehtnih razlogov nismo mogli rešiti in jih prepuščamo v rešitev konvenciji kot najvišjemu sodišču Jednote.

Kar se tiče moje osebe, kot prvega porotnika, zagotavljam cenjeno delegacijo, da sem ravnal po svojem najboljšem prepričanju in z namenom, da delam v korist Jednote in v zaščito pravic posameznih članov. Sodil sem na podlagi predloženih dokazov in po narekovanju moje vesti, in ako sem mogoče napravil kak napačen zaključek, bi prosil, da mi konvencija oprosti.

Kot eden izmed ustanoviteljev in prvih glavnih nadzornikov JSKJ, sem bil vedno navdušen in ponosen na našo organizacijo, radi tega si pa tudi štejem v dolžnost vedno in povsod delati za njen dobrobit in napredek.

Z veseljem moram potrditi, da je bilo moje poslovanje z ostalima glavnima porotnikoma v vsakem oziru prijetno in kolegijalno. Delovali smo složno in sporazumno in skoro vsi naši zaključki so bili narejeni soglasno.

Tudi z ostalimi glavnimi odborniki, izvzemši enim, so bili moji odnošaji skoz in skoz prijazni in zadovoljni in se vsakemu izmed njih na tem mestu zahvaljujem za prijateljsko naklonjenost.

Zahvaliti se moram tudi krajevnim društvenim tajnikom, ki so bili vedno točni v svojih odgovorih na moja vprašanja.

Ta konvencija je poklicana, da reši marsikako važno stvar, katero je prinesla na površje sedanja splošna depresija. Ker poznam dobro voljo in bratsko razpoloženje med našim članstvom, sem prepričan, da bo delegacija kos svoji nalogi in da bo napravila vse potrebne zaključke, ki bodo še bolj utrdili temelj naši organizaciji in ji zajamčili dobro in trajno bodočnost.

S spoštovanjem predloženo,

JOSEPH MANTEL,
prvi glavni porotnik J. S. K. J.

Poročilo prvega glavnega porotnika se vzame na znanje.

Poročilo drugega glavnega porotnika.

Cenjena delegacija:

Kar se tiče mojega dela kot porotnik Jednote, sem vedno gledal in deloval za mirno poravnavo prizadetih. Smatral sem, da delo porotnika ni samo razsojati, kdo da je kriv in kdo nekriv, ampak da se mora gledati tudi, da se zopet vpostavi harmonija, bodisi med članstvom, v društvu ali v glavnem odboru, potem ko pride do spora. To se največkrat nikakor ne more doseči z brezobzirno strogostjo.

Pri vseh takih spornih zadevah, pri katerih več ali manj igra vlogo tudi osebnost, in pri katerih ni Jednota ali društvo prizadeto finančno ali na ugledu, je najlepša, najboljša in za Jednoto najbolj koristna taka poravnava, ko se prizadeti sami med seboj poravnajo. Večkrat pa se tako ravnanje porotnega odbora smatra za bojazljivo in neodločno, posebno od strani tistih, ki se jim mogoče zgodi krivica in kateri zahtevajo brezobzirno kaznovanje obtoženca. Njih take zahteve, ako so v smislu pravil, so seveda upravičene, niso pa vselej bratske, ker, ako se hočemo ravnati po bratstvu, katerega nam nalaga Jednota, moramo ne samo biti pravični eden napram drugemu, ampak se moramo prav dostikrat na ljubo miru in slogi pri Jednoti in pri društvih tudi žrtvovati, odpustiti in potrpeti.

Kar se tiče mojega dela kot člana celokupnega odbora Jednote, ga je bilo precej. To pride od tega, ker o večini zadev, ki pridejo pred Jednoto, ukrepa in rešuje celokupni odbor. Tak način je pravilen, čeravno da glavnemu tajniku več dela, je pa tako obveščen vsak glavni odbornik. V času mojega urada pri Jednoti sem bil pozvan na dve redni seji glavnega odbora, na eno izredno sejo in na dva posebna sestanka več glavnih odbornikov v Clevelandu. Jednota je imela od zadnje konvencije več neprilik, nastalih v prvi vrsti vsled bolezni in potem vsled smrti bivšega glavnega tajnika, pokojnega Joseph Pishlerja, in tudi vsled smrti bivše prve pomočnice v glavnem uradu, sestre Mary Agnich, katera je nekaj časa vršila tudi delo glavnega tajnika in naposled tudi vsled nepripravnosti namestnika glavnemu tajniku, začasno prevzeti njegovo mesto, in to v času, ko ga je Jednota zelo potrebovala. Vse to, in seje celokupnega odbora, je naredilo Jednoti seveda več tisočev dolarjev drugače nepotrebnih stroškov.

Da ni Jednota prišla še v večje zadrege, je pripisovati dejstvu, da smo imeli druge, ki, čeravno so tudi imeli posle doma, so vseeno priskočili Jednoti na pomoč in prišli delati v glavni urad Jednote. Upam, da bo konvencija uvidela potrebo nastaviti v glavnem uradu pomožnega tajnika, da se tako ozvarujemo v prihodnosti zopetnih sitnosti in stroškov, v slučaju zopetne nesreče vsled bolezni ali smrti glavnega tajnika.

Od časa zadnje konvencije je bila naša Jednota večkrat povabljena, da naj pristopi v Federacijo jugoslovanskih podpornih organizacij. Povedalo se nam je, da je namen take Federacije da se bi s pomočjo iste lažje kontroliralo simulante in da se bi lažje obvarovali nezaželjenih in slabih novih članov. Vse, kar bi bilo potrebno za izpeljavo takega, je le, da se sporazumno pooblasti enega izmed vrhovnih zdravnikov ali glavnih tajnikov naših podpornih organizacij, da on vodi nekak urad ,na katerega naj bi se pošiljalo popise vseh pronašlih simulantov in sploh slabih članov. Za to ni potreba nobene Federacije in stroškov s pošiljatvijo zastopnikov na konference. Zapomnimo pa si, da bi kaj takega bilo nič drugega kot neka črna lista, katere se kaj radi poslužujejo delodajalci napram delavcem. Nameni Federacije so, v kolikor je meni znano, tudi povzdigniti kulturo, socijalne in delavske interese. Bojim pa se, da bi izvajanje takih namenov prineslo med naš narod le sovraštvo in prepire. Naš narod je različnih verskih in političnih prepričanj. Povzdiga takozvanih delavskih interesov zahteva namreč tudi politične akcije, in ker je naša Jednota nepristranska, se nikakor ne more v kaj takega vtikati ali pri tem sodelovati. Vsako povišanje asesmenta, posebno sedaj, pa magari če bi bilo isto samo en cent, bi zelo škodovalo Jednoti. Ako vidimo, da ne moremo izhajati v posameznih skladih, naj se raje podpore znižajo ali ako se to ne, naj se raje naloži v času potrebe izreden asesment.

Glede premestitve glavnega urada iz mesta Ely bližje železniški progi, bi pomenilo, da bi prihranili Jednoti precej denarja vsako leto. Ako pa bi vsled tega trpela naša Jednota na napredku v članstvu in drugače v mestu Ely in okolici, kjer živi zelo velik odstotek našega članstva, pa je najboljše, da potem ostane glavni urad še tam, kjer je sedaj.

Ta konvencija bo imela za rešiti tudi več spornih zadev. Apeliram na vse tukaj zbrane, da gledamo, da se iste rešijo v glavnem ne zato in ne tako, da bo zadovoljilo enega ali drugega izmed prizadetih, ne tako, da bo še nadalje obstojala nezadovoljnost, ampak v glavnem tako, da bo za naprej večja sloga in lepša sloga med nami, brez katere ne more biti pravega napredka pri Jednoti. Da bo šlo naše delo bolj redno in hitro naprej, naj se nikar ne pusti, da se bi kaka pritožba vložila direktno pred zbornico. Vse enake zadeve naj prvo reši odbor za pritožbe. Časi so resni in veliko našega članstva je brez dela. Velika potreba je, da gledamo, da se konča delo konvencije v kolikor mogoče kratkem času in se tako zmanjšajo stroški konvencije.

ANTON OKOLISH,
drugi glavni porotnik JSKJ.

Poročilo drugega glavnega porotnika se vzame na znanje.

Poročilo urednika-upravnika 14. redni konvenciji.

Cenjeni zbornica:

Delo urednika je bolj javno, kot delo kateregakoli drugega uradnika Jednote. Izpostavljeno je nele vsakemu posameznemu članu Jednote, ampak tudi tisočerim nečlanom, ki razumejo naš jezik. Vsak časopis predstavlja del javnega mnenja in je kot tak izpostavljen javni kritiki. Naše glasilo v precejšni meri predstavlja našo Jednoto v javnosti; mnogi nečlani, ki vedo le malo ali nič o naši organizaciji, si napravljajo ugodno ali neugodno sodbo o nji po vsebini njenega glasila. Iz teh in še mnogih drugih vzrokov zahteva urejevanje našega glasila največje pažnje in previdnosti.

Upam, da ste se vsi, cenjeni zborovalci, zanimali za naše glasilo in si napravili prilično sodbo o vsebini istega. Kljub temu smatram za umestno, da vas opozorim na nekatere strani uredniškega dela, ki najbrže niso znane vsem.

Uradno gradivo včasi vzame mnogo prostora v listu, včasi pa malo ali nič. Tak preostali prostor v listu sem vedno skušal napolniti z originalnim gradivom, ne z izrezki iz drugih listov in revij. Izjemo v tem oziru tvori večina povesti in novice iz starega kraja; pa še iz istih je včasi treba vzeti samo izčrpke. Z dopisi uredniku pri delu ni dosti pomagano, ker jih je treba vsaj 95 procentov prepisati oziroma na novo spisati. Dnevne novice imajo za naš list le toliko pomena, kolikor so splošne važnosti, ker je list tednik; lokalne vesti pa le toliko, kolikor so splošno slovenske in zato zanimive za rojake širom Amerike. Razume se, da je tudi pri priobčevanju takih vesti treba dati prednost tistim, ki se nanašajo na naša društva in naše člane.

Početkom leta 1929 je po sklepu zadnje konvencije začel izhajati naš list na šestih straneh, od katerih sta dve angleški. Urejevanje teh dveh angleških strani se smatra le kot delno zaposlenje ene osebe in je za isto delo določena tudi temu odgovarjajoča plača. Od začetka je opravljal to delo sobrat Anthony L. Garbas, po njegovem odhodu na univerzo v Kentucky pa sobrat Louis M. Kolar, ki je navzoč tu kot delegat društva George Washington, št. 180, zato vam bo o tozadevnem delu obširneje sam poročal. Imeli smo dobrega delavca v sobratu Garbasu in imamo izredno dobrega, zmožnega in vestnega delavca v sobratu Kolarju. Angleške strani v listu, po mojem mnenju, popolnoma odgovarjajo namenu, za katerega jih je zadnja konvencija ustanovila.

Lista se tiska zdaj nekaj manj kot 13 tisoč iztisov tedensko. Po računu lanskega leta je stal list posameznega člana okoli $1.00 letno. Letos bo stal nekaj več, ker je bilo treba radi razprav o pravilih in drugega predkonvenčnega gradiva zadnje mesece skoro stalno izdajati list na osmih straneh, mesto na šestih. Vsaka tedenska izdaja na osmih straneh nas stane približno $50 več, kot izdaja na šestih straneh. Moje priporočilo konvenciji je, da naj se še nadalje obdrži list na šestih straneh, uredniku pa se dovoli, da ga izda na osmih straneh, kadar obilica uradnega gradiva tako zahteva. Urednik gotovo ne bo napravljal Jednoti več stroškov, sebi pa več dela, kot je potrebno.

Uredniško delo je članstvu kolikor toliko vidno, malokomu pa je znano upravniško delo, katero vzame uredniku, ki je obenem upravnik, dobro polovico časa, ali skupaj računano vsaj tri dni na teden. Izprememb v naslovih je pri tolikem številu članstva skoro vsak teden po več sto. S tem je zvezana tudi znatna korespondenca, ki zahteva mnogo časa. Nekaj dela povzročijo tudi oglasi in tozadevno knjigovodstvo.

Uredniško in upravniško delo povzroča mnogo korespondence, deloma z glavnimi uradniki, mnogo več pa z društvenimi uradniki in s članstvom v splošnem. Mnogi člani se obračajo na uredništvo za najrazličnejša pojasnila in informacije. Pravila sicer nikjer ne določajo, da mora urednik biti tudi informacijski biro, kljub temu pa sem skušal tudi to biti. Vse to je bilo treba opraviti poleg tekočega običajnega dela, ki ni smelo zaostajati. Redno delo je bilo vedno pravočasno opravljeno, brez ozira na to, če je bilo treba delati 10, 12 ali 16 ur in včasi poklicati še kako nedeljo na pomoč.

Od strani glavnega predsednika in glavnega tajnika, s katerima sem imel največ dopisovanja, sem bil deležen hvalevredne kooperacije in naklonjenosti; enake kooperacije sem bil v splošnem deležen tudi od ostalega glavnega odbora. Prav tako moram pohvalno omeniti prijazno kooperacijo in pravo bratsko naklonjenost od strani ogromne večine društvenih uradnikov in uradnic. Tudi z dopisniki sem v splošnem izhajal prav dobro. Trudil sem se vsakemu po najboljši možnosti ustreči, in prizadeti so to znali ceniti in vpoštevati.

Naj mi bo dovoljeno omeniti še to, da list mora točno iziti in nujno upravniško delo mora biti opravljeno, četudi je urednik odsoten, toda to Jednoto ne stane niti centa več. Nekaj gradiva pripravi v takih slučajih urednik naprej, nekaj ga napiše spotoma, za v urad pa mora za čas svoje odsotnsti dobiti zmožno in zanesljivo osebo, da opravi nujno tekoče delo, ki se mora izvršiti v uradu in se ne more odložiti; delo, ki ni nujno, ga pa seveda lepo počaka. Za delo take začasne in delne pomoči je urednik sam odgovoren in jo mora tudi primerno odškodovati iz svojega žepa.

Vsak glavni odbornik in vsak član J. S. K. Jednote, ki je že bil v uredništvu Nove Dobe, bo gotovo rad priznal, da so sedanji uredniški prostori postali pretesni. Z vsakim letom se nabira več listin in različnih predmetov, katere je treba hraniti, toda v sedanje prostore ne moremo postaviti več nikakih omar in shramb. Kadar je treba kako reč iskati, jo je pri silni natrpanosti težko ali celo nemogoče najti brez velike izgube časa. Konvenciji torej nujno priporočam, naj pooblasti glavni odbor, da pri sklepanju nove pogodbe za tiskanje Nove Dobe preskrbi oziroma zahteva za uredništvo-upravništvo večje in splošno primernejše prostore.

To je v kratkih točkah moje štiriletno poročilo kot urednika-upravnika Nove Dobe 14. redni konvenciji J. S. K. Jednote.

Za vsa obširnejša in natančnejša pojasnila o zadevah, tikajočih se uredništva in upravništva, ki bi jih morda cenjena zbornica želela, bom ji na razpolago po mojih najboljših zmožnostih.

ANTON J. TERBOVEC,
urednik-upravnik Nove Dobe.

Poročilo se vzame na znanje.

(Dalje prihodnjič)

DOPISI

Rock Springs, Wyo.

V soboto 6. avgusta smo spremili k večnem počitku sobrata Franka Tersheka, člana društva sv. Alojzija, št. 18 JSKJ. Bil je star šele 29 let in neoženjen. V stari domovini zapušča še živečo mater in več bratov, tukaj pa očeta. V Ameriko je prišel leta 1921 k svojemu očetu. Bil je nadarjen dečko, pristopil je takoj k našemu društvu, kjer nam je bil v ponos. Toda napadla ga je bolezen in je bolehal leto dni na nogi. Društvo ga je poslalo v slovečim zdravnikom v Rochester, Minn., toda tudi po povratku nazaj se mu položaj ni dosti izboljšal. Bolezen je začela vplivati celo na možgane, tako, da je bil mladenič poslan za nekaj časa v zavod za slaboumne. Ko je okreval, se je zopet nastanil pri svojem očetu. V tem času je težko dobiti kakšno delo, torej tudi on ni mogel dobiti nikakega dela. Do letos je imel svojo društveno oporoko napravljeno na svojo mater, dasi je oče zanj plačeval asesment, v zadnjem času pa je oporoko premenil na svojega očeta. Potem je prišla tragedija. V noči 9. julija ga je oče pozval iz postelje, češ, da naj gre z njim in mu pomaga prinesti neki les od železniške proge. Tam je oddal šest strelov na nesrečnega mladeniča, in ker po njegovem mnenju to še ni zadostovalo, ga je obdeloval še z drugimi predmeti. Zdravniška preiskava je dognala, da je nesrečni mladenič dobil težke notranje poškodbe. Očeta so zaprli. Nekaj vzroka za to tragedijo lahko pripišemo v kredit prohibiciji, ker oče je bil že večkrat kaznovan zaradi kotlička. Nesrečno žrtev razmer, Franka Tersheka, smo pa, kot že omenjeno, dne 6. avgusta spremili na njegovi zadnji poti. Naj mu bo lahka ameriška gruda!

Louis Taucher.

Kirkland Lake, Ont., Canada.

Prosim g. urednika za malo prostora v Novi Dobi, da se zopet oglasim s skromnim dopisom tu iz severnega dela province Ontario. Kakor po navadi vsak dopisnik, začnem tudi jaz z delavškimi razmerami. Tukajšni rovi še precej dobro obratujejo, ker vsebujejo zlato, in zlato ima še vedno svojo ceno, kljub svetovni depresiji. V tem kraju dela precej naših ljudi in nekateri so na toliko dobrem stališču, da se ne ustrašijo depresije.

Za delom hoditi semkaj je seveda brez pomena, ker je delavcev v preobilici, in dela ni za dobiti, razen morda potom kakšnega poznanstva ali pa če hoče debelo plačati. Drugače bo vsak zastonj čakal na delo. Tudi jaz sem začel delati po dolgem času čakanja. Zahvaliti za to se imam Mr. Leskovcu iz Toronta, ki mi je do dela pomagal, ker je poznan z vplivnimi osebami. On je eden prvih Slovencev v Canadi, ki gre rojaku na roke, če je le količkaj mogoče.

Naj zadostuje o tem, da ne bo imel urednik preveč opravka z mojim dopisom. Če pa ni drugače, pa povabim Mr. Terbovca, da nas pride enkrat obiskat semkaj v Canado, da ga nekoliko odškodujemo za njegvo trud. Imamo na razpolago obilico izvrstnega čvička in dobrega piva in drugih dobrot. Tukaj se bo lahko nabral tudi nekoliko gradiva za šaljivo kolono "Vsak po svoje"; saj se spodobi, da bi se tudi o Canadi kakšna povedala.

K sklepu pošiljam iskrene pozdrave vsem mojim sorojakom in prijateljem v Pittsburghu, Pa., posebno še mojemu stricu in njegovi družini, in vsem čitateljem Nove Dobe!

Joseph Balkovec, Box 1276,
Kirkland Lake, Ont.

Cle Elum, Wash.

Naj mi sobrat urednik dovoli nekoliko prostora, da malo popišem moje potne vtise, ko sem se vračal s konvencije v Indianapolisu. Zborovanje se je končalo v torek okoli enajste ure zvečer, torej smo imeli še ravno dovolj časa, da smo se poslovili od naših prijaznih in vljudnih prijateljev v Indianapolisu, ob dveh popolnoči pa smo že zasedli naše prostore v vlaku, ki nas je popeljal proti Chicagu.

V železniškem vozu nas je bilo kakšnih 30 delegatov, in komaj je vlak zatulil in potegnil, je že tudi delegat Mertel potegnil iz kovčega steklenico. Najprej je seveda sam potegnil, potem pa je dal pokusiti tudi drugim; le žal, da je bilo preveč delegatov za tako malo steklenico. Tako smo se vozili v gluho noč. Nekateri so zbijali šale, kot fantje v starem kraju, ko se vozijo na nabor, p a m e t n e j š i so pa zadremali. Tudi jaz in moj sopotnik J. Šegota sva se kmalu začela pogovarjati z boginjami sanj. Naenkrat pa je vlak na neki postaji sunkoma ustavil in vozovi so tako trdo trčili drug ob drugega, da se je moj tovariš Šegota prebudil in zakričal: "Debata je zaključena!" Razume se, da nas je vse spravil v smeh in kot dober šport se je smejal tudi sam, četudi ga je to izdalo, da še v sanjah misli na konvencijo, dasi jo je bil konvenčni predsednik Anzelc že pred nekaj urami zaključil.

V sredo zjutraj smo dospeli v Chicago in v tem velikem mestu smo se hitro porazgubili kot zajci po prerijah. Vsak je imel za iti v kakšen drugi del mesta. Prijatelj Šegota me je hotel prevarati, da bi tri milje peš hodila, do gotovega prostora, pa se nisem podal, ampak sem poklical taksi, ki nas je v par minutah postavil pred vrata prijatelja in sobrata Antona Golenika, kjer smo bili izborno postreženi. Na večer pa nas je odpeljal na Union postajo, ki je tako ogromna, da smo se hitro vsi porazgubili. Šele, ko je ogromen zvočnik klical razna mesta zapada in končal "...and all points West—all aboard!" smo se zopet znašli skupaj in splezali na vlak. Med našo zmanjšano delegatsko d r u ž b o smo imeli tudi K. Erznožnika, konvenčnega vratarja, in smo bili ponosni, da imamo vsaj eno konvenčno saržo s seboj.

Bili so izmučeni in smo kmalu pospali. Drugo jutro smo se prebudili v Minnesoti, ki je res lepa dežela, vsa v zelenju. Potem smo privozili v North Dakoto, ki je bogata poljedelska država. Obširne ravnine so vse obdelane. Največ se vidi pšenice, koruze in ječmena. Sam pri sebi sem si mislil, da Amerika še ne bo kmalu suha, kajti koruza se da porabiti za rakijo, ječmen pa za pivo. V Billingsu, Montana, se je poslovil od nas konvenčni vratar Er-

(Dalje na 6. strani)

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Neki učenjak trdi, da dobijo dekleta vsled preobilega plesa velike noge in vsled prepogostega plavanja preširoka pleča. Nič pa ne pove, kaj se zgodi s tistimi damami, ki preveč sedijo.

*

Predsednik Hoover je bil na večer 11. avgusta svečano obveščen, da je bil na chicaški konvenciji v juniju nominiran predsedniškim kandidatom za prihodnji termin. Mož seveda prej ni nič vedel o tem.

V svojem sprejemnem govoru nam je nato Mr. Hoover med drugim povedal, da se je plemeniti poskus prohibicije izjalovil. Mi o tem seveda tudi nismo nič vedeli niti slutili.

*

V nekem mestu države Illinois sta se dva politična nasprotnika dejansko stepla, in tisti, ki je imel večjo ihto, je ugriznil drugega. Ugrizljivi politik je bil poslan v ječo in obtožen rabe nevarnega orožja, ugrizenec pa je bil odpeljan v bolnico, kjer so mu zdravniki rešili življenje. Pred leti je opica ugriznila grškega kralja in kralj je šel po gobe. To bi dokazovalo, da je opičji ugriz še vedno nevarnejši od političnega, ali pa, da je zdravniška znanost zadnja leta znatno napredovala.

*

Ko to pišem, sedim na podrtem, napol preperelem deblu, s katerega se že lušči debela, raskava skorja. To me je domislilo koščeka drevesne skorje, katerega mi je na konvenciji izročil delegat iz Pennsylvanije, z zagotovilom, da je tisto skorja drevesa, ki je bilo morda milijone let pokopano več sto čevljev globoko pod plastmi kamena, zemlje in premoga. Jaz nisem geologist, toda tisti košček skorje sem varno spravil. češ, predmet, ki je star par milijonov let, je vreden, da se ga hrani. Pokazal sem tisto relikvijo tudi nekemu prijatelju, ki pa se je samo namrdnil in izjavil: "Drva so drva, pa če so stara par desetletij ali pa milijone let. Nikjer, niti v naši beautiful Ohio, ne manjka drv, ki so po letih sicer še precejšno mlada, toda so prav tako mrtva in bukova, kot bi bila stara milijone let." Kakšna drva je s tem mislil, ne vem, zato ne morem komentirati.

*

Mnogokrat se jezimo, da na naših sejah in konvencijah porabimo vse preveč časa z debatami o malenkostih. Pa nas zaradi tega ni treba biti prav nič sram, ker smo pač dobri učenci in posnemalci naših prednikov. Zgodovinski dokumenti dokazujejo, da so se pred več stoletji vodilni bogoslovci resno prepirali o važnem problemu: koliko bi utegnilo tehtati posamezno pero v angeljevi perutnici!

*

Nekaterim članom ne ugaja, da zdaj večino našega uradnega glasila zavzema konvenčni zapisnik, češ, da je to in tako štivo suhoparno. Morda je res, pa ni za pomagati. Je pač produkt in posledica konvencije. S tem se je ubijala konvencija nad en teden, ubijala sta se zapisnikarja, in se še zdaj muči urednik; pa naj se še ostalo članstvo, saj smo bratje in sestre! A. J. T.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Colorado Sunshine, št. 201 JSKJ, agilno angleško poslujoče društvo v Denverju, Colorado, priredi v nedeljo 21. avgusta velik piknik na Smoletovi farmi.

♣

Slovenska društva v Enumclawu, Wash., prirede v nedeljo 4. septembra skupen piknik na dr. Ulmanovem poletnem domu, na večer istega dne pa plesno zabavo v Krain dvorani.

V Moon Runu, Pa., je v starosti 71 let preminil rojak John Arch, oče dr. F. J. Archa iz Pittsburgha, ki je vrhovni zdravnik JSKJ in SSPZ. Pokojnik, ki je bil doma iz Leskovca pri Krškem, zapušča soprogo, tri sinove in tri hčere. Prizadetim iskreno sožalje!

♣

V Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu začne te dni izvrševati zobozdravniški posel mladi slovenski zobozdravnik dr. Anthony L. Garbas, ki je bil pred odhodom na univerzo v Kentucky nekaj časa urednik angleške sekcije Nove Dobe.

♣

Novega slovenskega zdravnika so dobili v West Allisu, Wis., v osebi dr. Martina C. Malenška, ki je bil rojen v Minnesoti in vgojen v Wisconsinu. Svoj urad ima v Paradise Theatre Bldg. v West Allisu.

♣

Utonil je v Erie jezeru nedaleč od Clevelanda slovenski mladenič Leo Kresse, star 24 let. Pokojnik zapušča v Clevelandu stariše, enega brata in tri sestre.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

znožnik, kjer je vzel stransko progo, da se popelje na Red Lodge. Tam smo dobili na vlak par novih, zanimivih sopotnikov. Bili so šerifi, ki so imeli v težke verige vklenjena dva roparja, ki sta bila oropala neko banko za $2,800. Zajeli so ju prej, predno sta utegnila denar zapraviti. Roparja sta bila dva mlada fanta, doma menda iz Oklahome. Peljali so ju v Deer Lodge, kjer bosta menda kakšnih 10 let pod ključem.

Vožnja skozi Montano in Idaho je slikovita, ker so pokrajine večinoma gorate in skalovite. Vendar vse bolj se mi je dopadla država Washington. menda deloma zato, ker tam bivam že leta, morda zato, ker je res lepa zelena. (Ej, sočno zelena država Washington, tudi jaz bi jo še rad kdaj videl! Op. urednika.) Vozil sem se iz Indianapolisa pa do Cle Eluma tri dni in tri noči, tako, da sem bil precej zbit in izmučen. Toda dobro spanje v tukajšnem svežem zraku me je kmalu zopet popravilo.

Pri tej priliki naj še omenim, da unijski premogarji v državi Washington še vedno štrajkamo in še ni nič videti, da bi se kaj kmalu sporazumeli s kompanijami.

K sklepu pozdravljam vse sobrate in prijatelje, s katerimi sem imel srečo se seznaniti v konvenčnem času, in upam, da se še kateri oglasi v Novi Dobi.

Raymond Kladnik.

Bridgeville, Pa.

KONVENČNI SPOMINI. — Lepi spomini me vežejo na 14. redno konvencijo J. S. K. Jednote, dasi se je ista vršila v gorkih Pasjih dneh v gorki Indiani. V najlepšem spominu mi bodo ostali nad vse prijazni in gostoljubni rojaki v Indianapolisu in mnogi zborovalci, snidenje s katerimi mi je bila dobra usoda naklonila.

Na konvencijo veseli
v Indiana — apolis
bili tjakaj smo dospeli
skup od daleč in od bliz'.

Tam rojaki, ki imeli
pripravljalni so odbor,
prav z veseljem prihiteli
z avti so na kolodvor.

Bili smo napol pečeni
od vročine Pasjih dni;
vsi ta-suhi in rejeni,
vsak se je potil za tri.

So lepo nas odpeljali
v kraje dolgih predpriprav,
in devojk obrazi zali
so žareli nam v pozdrav.

Pod dvorano, kjer vršila
naša zborovanja se,
b'la vseh vrst so okrepčila
za vsa grla in zobe.

Celi teden smo sejali —
mnogo dela in besed —,
končno dva dni še dodali,
da smo spravili vse v red.

Nihče naj ne bode kisel,
če po želji ni šlo vse:
v vsaki glavi druga misel,
vsi smo zmotni kot ljudje.

Izpoznal sem tam prijat'lje
ki so večkrat prejšnje dni
v spisih svojih al' besedi
v mislih b'li mi pred očmi.

Izpoznal sem tudi take,
ki v ospredju so nam b'li,
slišal mnoge njih napake —
toda, kaj me to skrbi!

Tudi mi smo včasi taki:
le na druge pazimo,
a neradi o napaki
svoji se izrazimo!

V tajni srčni pa globini
bo ostal nam pesmi glas,
lepih vseh zabav spomini
in slovenskih deklic kras.

Naše pesmi glas ozaljšal
dneve je debat, skrbi,
vsem življenje je podaljšal —
naša pesem naj živi!

Zdravo, bratje in sestrice,
šli smo hitro tja in sem,
niti stisniti desnice
ni bilo mogoče vsem.

Bratstvo nas Jednote veže,
ni prijateljstvu daljav,
moja misel vas doseže —
sprejmite iskren pozdrav!

Trdo delo smo imeli,
pa ne bo podrtih nad,
če zaključki bodo vspeli
in rodili pravi sad.

Vaš za J. S. K. Jednoto:
R. Pleteršek.

Braddock, Pa.

Članom in članicam društva sv. Alojzija, št. 31 JSKJ, ki so bili suspendirani v juliju, naznanjam, da če želijo pristopiti nazaj v društvo za avgust, da naj poravnajo ves zaostali dolg in potem postanejo zopet aktivni člani. Vse člane tudi obveščam, da imamo izredno društveno naklado v znesku 15 centov na člana, in sicer v pokritje stroškov za venec za pokojnim Frankom Cehovinom, ki je preminil meseca junija. To naj vpoštevajo posebno oddaljeni člani in pri pošiljanju asesmenta naj dodajo omenjenih 15 centov, da ne bo tajniku treba posebej jih opominjati. Za člane, ki ne plačajo pravočasno svojih asesmentov, ne morem nič ukreniti, ampak jih moram suspendirati, kot imam naročeno od društva. Ako držim člana v društvu, ki potem društvo pusti, ne da bi poravnal svoj dolg na asesmentu, društvo plačanje tega dolga lahko od mene zahteva. Meni pa ni mogoče, da bi za druge plačeval, ker težko plačujem še zase in svojo družino. Blagajna je tudi izčrpana, torej ni druge poti kot suspendiranje za tistega, ki ne plača. Meni je žal, da je tako, pa ne morem pomagati; jaz bi rajši 10 novih članov vpisal kot enega suspendiral.

Z bratskim pozdravom,
Martin Hudale,
tajnik društva št. 31 JSKJ.

Denver, Colo.

V Novi Dobi čitamo razne novice iz različnih naselbin širom Amerike. Nekatere so razveseljive, nekatere so žalostne, nekatere so kritične, nekatere pa kakor jih hoče kdo vzeti. Kar se tiče novic tukaj v Denverju, ni takih, da bi povzročale posebno ljudsko pozornost. Edina stvar, ki vzbuja radovednost, je, kdaj se bodo delavske razmere kaj izboljšale. Mnogo ljudi je brez zaslužka in to se pozna na trgovini in drugih podjetjih; nekatera vise takorekoč na tanki nitki nad propadom.

Naše angleško poslujoče društvo Colorado Sunshine, št. 201 JSKJ se še povoljno vzdržuje na površju, kljub temu, da so različne ovire na poti k boljšemu napredku. V svesti pa smo si, da se zopet povrnejo vsaj malo boljši časi in takrat bo več prilike za napredek tudi pri društvih.

Preobrat na bolje mora priti. Ako bo šlo še nekaj časa tako naprej, bomo vsi dobili sušico, če ne plučne, pa žepno. Ta zadnjeimenovana je že mnoge in tudi mene čisto obvladala. Na cesti srečuješ ljudi, pa se eden bolj kislo drži od drugega. Večinoma vsi nosijo strašansko dolge obraze. To je po mojem mnenju v glavnem vsled dolgočasja. Vsak človek je upravičen do nekakšnega razvedrila in veselja, pa naj bo mlad ali star, bogat ali reven. V tem oziru si mora pa vsak tudi sam nekoliko pomagati. Četudi je gospodarska kriza svetovna, smo vseeno upravičeni včasi do poštenega domačega razvedrila. To nam tudi ohranja naše zdravje in za svoje zdravje je vsak v prvi vrsti dolžan skrbeti.

Z ozirom na te potrebe poštenega razvedrila je društvo Colorado Sunshine, št. 201 JSKJ sklenilo, da priredi v nedeljo 21. avgusta piknik na Smoletovi farmi. Ta farma se nahaja 13 milj od Denverja, in ker so se nekateri rojaki izrazili, da jo je težko najti, naj tukaj navedem, kako je najlažje priti tja. Iz Denverja naj se vzame Federal Blvd., in ko se pride en blok od Westminster, obrniti se je na levo in potem kar naprej. Pot bo tudi zaznamovana, da se ne bo kdo izgubil, kot se je to zgodilo že enkrat prej.

Večini tukajšnih rojakov je znano, da kadar Colorado Sunshine priredi piknik, je res piknik, ki je vreden svojega imena. Tudi glede tega lahko zagotovim pričakovane goste, da bo eden najboljših, kar jih je še bilo to poletje. Vsak, ki bo ta piknik posetil, se bo lahko prepričal, da ne razdiram praznih besed s tem zagotovilom.

Prva važnost tega piknika bo, da se bodo obračali na ražnju: jagnje, janc, jagnetina in koštrun. Torej štirje, pa vsi v isti obliki! Coloradske črešnje, ki so dozorele pred par tedni, so bile sicer strašno kisle, pa so se kljub temu izpremenile v prijetno sladko tekočino, ki ogreva in razveseljuje nje obževalce. Na pikniku bo seveda zastopana tudi zlata Kalifornija, ki prav nič ne zaostaja za črešnjami srebrne Colorade. Preskrbljeno bo tudi za sladkosnedce in "hot-dog-jedce," z eno besedo, na razpolago bo gostom vse, kar se od prvovrstnega piknika zahteva.

Društvo Colorado Sunshine bo postreglo posetnike piknika z najboljšo voljo in vsi se lahko nadejajo lepe in prijetne zabave v prosti naravi.

Rojaki v Denverju ter bližnji in daljni okolici so vljudno vabljeni, da posetijo ta piknik v nedeljo 21. avgusta. Pozabimo za en dan življenjske neprijetnosti in iznebimo se kislih in dolgih obrazov vsaj za nekaj ur. Pomnimo, da bo našemu zdravju več koristilo par veselih in brezskrbnih ur v lepi naravi in prijetni družbi, kot pa če stiskamo lemone mesece in leta. Zato na svidenje na pikniku na Smoletovi farmi v nedeljo 21. avgusta!

Za društvo Colorado Sunshine, št. 201 JSKJ:
Frank Smole Jr.

Youngstown, O.

Tem potom pozivljam člane društva sv. Antona, št. 108 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 21. avgusta. (Zadnjič je bilo poročano, da se seja vrši 12. avgusta, kar je bila pomota. Seja se bo vršila 21. avgusta.) Pričela se bo točno ob dveh popoldne. Seja se bo vršila v običajnih prostorih. Na tej seji bo več važnih reči za rešiti. Med drugim bomo tudi slišali poročilo delegata o poteku in zaključkih 14. redne konvencije. Dolžnost vsakega člana je, da se te seje udeleži.

Z bratskim pozdravom,
Matthew Kogovšek,
tajnik društva št. 108 JSKJ.

Enumclaw, Wash.

Tukajšna slovenska podporna društva prirede v nedeljo 4. septembra ples in piknik. Podnevi bo piknik na dr. Ulmanovem poletnem domu, zvečer pa ples v Krain dvorani. V slučaju slabega vremena bo vsa prireditev podnevi in zvečer v Krain dvorani. Godba bo domača, na harmoniko; stopnina bo za moške 40, za ženske 25 centov. Za vsakovrstno postrežbo bo v polni meri poskrbljeno, tako da ne bo žal nikomur, ki nas bo posetil na omenjeni prireditvi. Vsa bratska društva in vse posamezne rojake in rojakinje te okolice vabimo, da nas posetijo na pikniku in na plesu v nedeljo 4. septembra.

Za društvo Bratje svobode, št. 162 JSKJ:

Chicago, Ill.

Tem potom naznanjam članicam društva Zvezda, št. 170 JSKJ, da se naša prihodnja seja vrši v četrtek 18. avgusta zvečer v navadnih prostorih. Seja bo zelo važna in vse članice so prošene, da se je gotovo udeležijo. Obenem opozarjam tiste, ki kaj dolgujejo na asesmentu, da poravnajo do 24. avgusta, da ne bodo suspendirane ali črtane iz Jednote. Dokler smo imele kaj v blagajni, smo rade pomagale potrebnim članicam, zdaj pa ne moremo več, ker je blagajna suha. Prosim, da vse sosestre to vpoštevajo in poravnajo zaostale dolgove. S tem pomagajo društvu in sebi, ker človek nikoli ne ve, kdaj ga lahko zadene nesreča.

Pri tej priliki naj mi bo dovoljeno se s par besedami javno zahvaliti za vso naklonjenost in postrežbo, katere smo bile deležne uradnice našega društva in sobrat Zvezich v Indianapolisu za časa konvencije JSKJ. Nimam primernih besed, da bi dostojno opisala lepoto in prijaznost slovenske naselbine v Indianapolisu, kaj takega zna najbolje naš urednik sobrat Terbovec. Rečem le toliko, da prijaznejše naselbine bi bilo težko najti. Hišice z vrtovi vse je tako lično urejeno, kot znajo urediti le Slovenci. Družinam Louis Banich in Anton Kos naj bo izrečena najlepša zahvala za sprejem in postrežbo. Ko smo prišli v dvorano, kjer se je vršilo zborovanje, je bilo takoj poskrbljeno, da smo se počutili kot doma. Škoda, da je čas tako hitro potekal in smo se morali vrniti nazaj v našo zakajeno Chicago. Tudi kuharicam v spodnjih prostorih naj bo izrečena lepa hvala za vso naklonjenost in postrežljivost. Ako kdaj prilika nanese, bo nas veselilo, da bomo mogli to naklonjenost vsaj deloma povrniti. — K sklepu pozdravljam vse člane in članice naše Jednote, sosestram "Zvezdam" pa kličem: na svidenje 18. avgusta!

Agnes Jurečič,
tajnica društva št. 170 JSKJ.

Reading, Pa.

Članstvu društva sv. Jurija, št. 61 JSKJ naznanjam, da je bilo na redni mesečni seji meseca julija sklenjeno, da se zanaprej ne založi za nobenega člana več iz društvene blagajne. Kdor ne bo plačal asesmenta do 25. v mesecu, bo suspendiran; druzega izhoda ni. Prosim, da članstvo to vpošteva, da ne bo prišlo do kakega prerekanja.

Bratski pozdrav!
Za društvo št. 61 JSKJ:
Anton Jaklič, tajnik.

Indianapolis, Ind.

Društvo sv. Jožefa, št. 45 JSKJ, se najlepše zahvaljuje glavnim uradnikom in uradnici in delegatom in delegatinjam 14. redne konvencije JSKJ, ki so bili z nami tako prijazni in potrpežljivi. Zahvalimo se tudi sobratu A. J. Terbovcu, uredniku Nove Dobe, za vse lepe besede, ki jih je zapisal o naši naselbini in o cvetlicah naših vrtov. Upamo, da bodo zaključki 14. redne konvencije, ki se je vršila v naši sredini, obrodili dober in obilen sad za našo dično J. S. K. Jednoto.

Vsem dragim sobratom in sosestram, rojakom in prijateljem, ki so bili tekom konvenčnih dni med nami, pošiljamo najlepše pozdrave, in jih vabimo, da še o priliki posetijo našo naselbino.

Joseph Gačnik,
predsednik društva št. 45 JSKJ

Joliet, Ill.

Vsi člani in članice društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, so vljudno vabljeni, da se udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 21. avgusta ob eni uri popoldne. Seja se bo vršila v običajnih društvenih prostorih. Na dnevnem redu bo več zanimivih in važnih zadev. Delagata 14. redne konvencije bosta poročala o poteku konvencije in važnih zaključkih iste. Čestitali bomo tudi novoizvoljenemu tretjemu nadzorniku JSKJ, ki je član našega društva. Smo tudi lahko ponosni, da ima naše društvo novoizvoljenega glavnega odbornika. Prepričani smo, da bo popolnoma zmožen za svoj urad in bo istega opravljal nam v ponos, celokupni organizaciji pa v korist.

Poročano je že bilo, kako se vsi pripravljamo na zabavo našega prihodnjega piknika. Prvotno je bilo sklenjeno, da se ta piknik vrši 28. avgusta, toda ker se isti dan vrši velika slavnost v Waukeganu, kjer bo naša šolska godba zastopana, smo naš piknik prestavili za en teden. V naši šolski godbi je več članov mladinskega oddelka JSKJ in bi se njih stariši radi udeležili slavnosti v Waukeganu. Zato smo naš piknik prestavili na nedeljo 4. septembra, to je dan pred Delavskim praznikom. Piknik se bo vršil na istem prostoru kot lansko leto, to je na Fitzpatrick farmi. Prostor je lep in pripraven za vse športne igre in zabave. Lepa široka cesta (U. S. R. 4) vodi poleg tistega prostora, torej je kraj lahko doseči iz Jolieta. Chicaga in drugih mest.

Vsi prijatelji dobre zabave od blizu in daleč se že danes vabijo, da posetijo naš piknik 4. septembra. Tisti, ki so bili na našem pikniku lansko leto, se gotovo še spominjajo, kakšne dobrote so jim bile na razpolago. Tako ali pa še boljše bomo letos preskrbljeni z različnimi dobrotami in okrepčili. Različnih zabav tudi ne bo manjkalo na pikniku.

Za tiste, ki nimajo avtomobilov, bo preskrbljen "lojterski voz" s konji, da jih bo popeljal na meto piknika. Na vozu bo seveda tudi godec s harmoniko. To bo zopet nekaj, kar nam bo zbudilo lepe spomine za več desetletij nazaj, ko smo se na takih vozovih vriskajoči vozili na piknike. — Kaj več o tem našem pikniku pozneje. Pozdrav!

Frank Pirc,
tajnik društva št. 66 JSKJ.

GLAS NARODA
NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI
je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaša vsakdanje - svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.
Pošljite $1.00
in pričeli ga bomo pošiljati.
Vsa pisma naslovite na:
GLAS NARODA
216 W. 18th St., New York, N. Y.

TISKOVINE
od najmanjše do največje za
DRUŠTVA
in posameznike
izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.
Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

EDINA SLOV. BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH JE
North American Trust banka
6131 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.
Ima premoženja skoro $6,000,000.00
Jemlje denar na hranilne vloge iz vseh delov Zedinjenih držav in tudi iz Kanade in od drugod.
Kadar pošiljate denar v staro domovino, ali kam drugam, pošljite ga potom tega varnega in zanesljivega denarnega zavoda, ki ima izvrstne zveze z vsemi bankami sveta.
Ta slovenska banka ima $200,000.00 osnovnega kapitala in $280,000.00 rezerve, kar garantira hranilne vloge vlagateljem.

SVOJI K SVOJIM!
Vsem Jugoslovanom v Pittsburghu in okolici se priporočam za vse slučaje zavarovanja proti ognju. Zavarujem hiše, pohištvo, avtomobile itd. Posredujem nakupe in prodaje nepremičnin. Poleg tega sem še vedno tudi družabnik John Brazso pogrebnega zavoda. Rojakom se priporočam za postrežbo v vseh navedenih strokah in slučajih.
JOHN BALKOVEC
5400 BUTLER STREET
PITTSBURGH, PA.
Tel. Fisk 9750

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA
LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA ŠT. 3
je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji
Ima vlog nad 430,000,000 Din.
Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in z davčno močjo.
Za male trgovce in obrtnike obstoji pri hranilnici kreditno društvo, za pupilne naložbe pa sodni depozitni oddelek. Za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje položnice.
Telefon št. 2016 in 2616
Poštni čekovni račun št. 10533.
Uradne ure za stranke so od 8. do 12. in pol.